

4 Завдяки новій програмі уряду незабаром представники малого та середнього бізнесу отримуватимуть дешеві та відносно довгі кредити

6 Наведенню ладу в пасажирських перевезеннях на Черкащині перешкоджає застаріла система організації послуг

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 21 СІЧНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№11 (6625)

ЦИТАТА ДНЯ

ГАННА НОВОСАД:

«Важливо підготувати вчителів, щоб вони могли викладати державною мовою і вдосконалили свою термінологію».

Міністр освіти і науки про перекваліфікацію вчителів російськомовних шкіл у межах підготовки до переходу на українську мову навчання

Квитанції відчутно схудли

СКАЗАНО — ЗРОБЛЕНО! «Платіжки на тепло і гарячу воду знижено до 30%. У 124 містах України здійснило перерахунок 131 підприємство теплокомуненерго. До урядової ініціативи долучилися 19 великих міст: Вінниця, Луцьк, Дніпро, Маріуполь, Житомир, Запоріжжя, Біла Церква, Кропивницький, Северодонецьк, Львів, Одеса, Рівне, Тернопіль, Харків, Херсон, Хмельницький, Чернігів, Івано-Франківськ, Київ», — написав у фейсбуці Прем'єр-міністр Олексій Гончарук. За приклад наведено платіжку за грудень: на однокімнатну квартиру перерахунок становив від 80 гривень на Київщині до 292 гривень на Львівщині. Для двокімнатної — від 110 гривень у Чернігівській до 435 — у Дніпропетровській області. Для трикімнатних — від 140 на Дніпропетровщині до 563 гривень на Рівненщині. «А, скажімо, в Тернополі за рішенням органів місцевого самоврядування люди отримали знижку за послуги теплопостачання за три місяці: жовтень, листопад і грудень 2019 року», — написав Прем'єр, додавши, що це стало можливим завдяки зниженню ціни на газ і урядовим механізмам, наданим місцевій владі для коригування платіжок.

ЦИФРА ДНЯ

298 МЛН

доларів США придбав Нацбанк на міжбанківському валютному ринку з початку 2020 року

Міцніші за бетон

Фото з сайту facebook.com/sergei.loiko

ПАМ'ЯТЬ. П'ять років тому українські бійці припинили оборону вже вщент зруйнованого термінала донецького аеропорту

Втрачені в небі Ірану

СКОРБОТА. Під час жалобної церемонії рідні, друзі та колеги не стримували сліз і ділилися світлимими спогадами про загиблих

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

19 січня нарешті сталося те, на що рідні та близькі загиблих українців чекали від моменту, як 8 січня почули страшну звіст-

ку. Тіла 11 співвітчизників, серед яких двоє пасажирів і дев'ятеро членів екіпажу, повернулися на Батьківщину. Борт із загиблими в тегеранській катастрофі рейсу PS752 перетнув державний кордон і приземлився в міжнародно-

му аеропорту «Бориспіль» близько одинадцятої ранку. Тіла супроводжували фахівці, які проводили ідентифікацію, судово-медичні експерти, дипломати і Посол України в Ірані. В аеропорту зібралися кілька

тисяч людей, серед яких родичі та друзі загиблих і співробітники авіакомпанії «МАУ». На злітний смугу літак зустрічали Президент Володимир Зеленський, Прем'єр-міністр Олексій Гончарук, Голова Верховної Ради

Дмитро Разумков та інші високопосадовці, повідомляє УНІАН. Труни з тілами доставили жалобним кортежем від злітної смуги військової частини аеродрому до терміна-

2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 21 січня 2020 року

USD 2432.57
за 100 доларів США

EUR 2695.65
за 100 євро

RUB 3.9506 / AU 37954.17
за 10 рублів

AG 439.11
за 10 трійських унцій

PT 24914.14

PD 61283.74

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Втрачені в небі Ірану

(Закінчення.
Початок на стор. 1

Тисячі небайдужих

Уздовж маршруту кортежу зібралися небайдужі із квітами, вони віддавали останню шану загиблим. На пероні біля терміналу зібралися співробітники компанії «Міжнародні авіалінії України», які схилили голови в жалобі, проводжаючи колег і друзів в останню путь. Вони не стримували сліз і ділилися щемливими спогадами про тих, кого добре знали. А також відзначали, що ті були професіоналами й дуже хорошими людьми.

Військовослужбовці Національної гвардії тримали прапори з чорними стрічками країн, громадяни яких загинули в авіакатастрофі: Німеччини, Великої Британії, Ірану, Канади, України, Швеції. Потім вони перенесли труни до приміщення терміналу, де із загиблими попрощалися їхні родичі. Глава держави поклав квіти до місця прощання з жертвами авіакатастрофи. Володимир Зеленський поспілкувався з родичами загиблих і висловив їм щирі співчуття. Прощання та вшанування пам'яті загиблих тривало до 19 години.

А напередодні, 18 січня, президент компанії «МАУ» Євгеній Дихне на своїй сторінці у Facebook написав: «Рідна земля, близькі та сім'ї, мабуть, ще ніколи не чекали на них із таким завмиранням серця. Останній приліт і попереду вічний спокій. Це особливий день не тільки для колективу МАУ, рідних загиблих, а й для всіх численних співвітчизників. Наші анголи заступовують на особливий прийом удома. Пропонуємо завтра, 19 січня, об 11:00 усім українцям, хоч де б ви були, натиснути автомобільний сигнал на знак солідарності з усією країною, яка готується попрощатися з безневинними українцями, втраченими в небі Ірану».

Маємо почуватися захищеними в кожному куточку світу

Тим часом в СБУ і РНБО запевняють, що розслідуван-

ших співвітчизників. І суспільство вимагає відповідей щодо дійсних причин цього горя та притягнення всіх винних до відповідальності», — наголосив він. І додав, що українці мають почуватися захищеними в кожному куточку світу, незалежно від обставин.

Тривають постійні консультації вітчизняних та іранських експертів щодо повернення в Україну «чорних скриньок» літака. Перемовини ці складні й напружені.

ня не зупиниться до повного з'ясування обставин трагедії й покарання винних. Голова Служби безпеки Іван Баканов заявив, що для очолюваного ним відомства пріоритетом слугує встановлення причиново-наслідкового ланцюга подій катастрофи. «Жахлива трагедія в Ірані забрала життя на-

Секретар РНБО Олексій Данілов у Facebook також пообіцяв розслідувати збитий українського літака в Ірані. «Глибокі співчуття рідним і вічна пам'ять загиблим. А наша робота не зупиниться до повного з'ясування обставин трагедії та покарання винних».

Іранські експерти ідентифікували ще 69 загиблих. Їхня кількість збільшилась до 169 осіб. Представник Судово-діагностичного центру зазначив, що на сьогодні «тіла 150 загиблих в авіакатастрофі під Тегераном передано їхнім сім'ям». Він уточнив, що йдеться про тіла загиблих, чиї родичі раніше надали іранській владі генетичні матеріали для проведення спеціальної експертизи.

«Наше серце з вами»

В іранському готелі на честь загиблого в авіакатастрофі екіпажу літака МАУ повісили фото — саме там українці зупинилися перед рейсом. Про це розповів командир екіпажу літака Іл-76МД Дмитро Мимриков, яким в Україну доправили тіла загиблих, повідомила бригада транспортної авіації. «На знак шани та пам'яті персонал готелю, з якого наші хлопці і дівчата

вирушили у свій останній рейс, розмістили в холі фото загиблого екіпажу з підписом «Наше серце с вами», — зазначив він. За словами командира екіпажу, від іранців українські льотчики постійно чули слова співчуття та вибачень за катастрофу, адже вони повністю визнають провину свого керівництва та своєї країни в цій страшній трагедії.

Тривають постійні консультації вітчизняних та іранських експертів щодо повернення в Україну «чорних скриньок» літака. Перемовини ці складні й напружені. А поширення неперевіреної інформації значно їх ускладнює. Про це йдеться у заяві Секретаря РНБО Олексія Данілова, оприлюдненій на сайті відомства. Посадовець звернувся до іноземних і вітчизняних засобів масової інформації з проханням дотримуватися виваженої та відповідальної позиції щодо висвітлення цього питання.

«Інформаційний ажітаж, маніпуляції навколо цієї теми, поширення неперевіреної інформації значно ускладнюють переговорний процес і можуть негативно вплинути на його результативність. Наполегливо закликаю ЗМІ користуватись офіційною інформацією українських органів влади, яку надаватимуть залежно від досягнення домовленостей з іранською стороною», — наголосив він.

Раніше агентство Reuters повідомило, що Іран сам намагається проаналізувати дані бортових самописців збитого їхньою ракетою українського пасажирського літака і поки що не має наміру передавати «чорні скриньки» іншій країні. «Ми намагаємося прочитати «чорні скриньки» тут. В іншому разі наші варіанти — це Україна та Франція, але поки що не ухвалено рішення про направлення їх в іншу країну», — заявив директор з розслідування нещасних випадків в Іранській організації цивільної авіації Хасан Резайфар.

Уряд посилять і переформатують

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПОРОЗУМІННЯ. Зараз не той час, щоб розхитувати державу економічно й політично. Даю вам і вашому уряду шанс, якщо вирішите питання, які дуже важливі й турбують наше суспільство. Саме так Президент Володимир Зеленський під час зустрічі з Прем'єр-міністром Олексієм Гончаруком прокоментував його звернення про відставку і водночас поставив перед урядом важливі завдання.

Як повідомляє Офіс Президента, Кабінет Міністрів має представити главі держави нову концепцію заробітних плат керівників міністерств, відомств, державних компаній та їхніх заступників з урахуванням ситуації в країні. «Так, це дуже серйозні факти, але лише коли уряд підніме економіку, тоді можна буде збільшувати ці зарплати. З тими міністрами, які не погодяться працювати за запропоновану урядом зарплату, доведеться прощатися», — акцентував Президент.

Він наголосив на важливості зміцнення уряду шляхом проведення кадрових змін, закликавши очільника уряду знайти слабкі місця й замінити тих чи інших керівників міністерств.

Глава держави заявив про необхідність переформатувати окремі центральні органи виконавчої влади. «Об'єднання деяких міністерств на початку було правильним рішенням, зважаючи на професійний, кадровий голод і невеликий бюджет. Але час показав, що деякі міністерства повинні бути розділені», — зауважив він.

Володимир Зеленський доручив Олексію Гончаруку врегулювати ситуацію з прем'єрами, які передбачаються топменеджерам НАК «Нафтогаз України» за отримання компенсації від ПАТ «Газпром».

«Вони повинні бути не лише прагматичними менеджерами, а й залишатися людьми. Якщо вони не почують уряд, тоді почують юристів, чи буде повністю перезавантажено НАК. Тоді знадобить-

ся стратегія цього перезавантаження», — зазначив Президент.

Він закликав очільника уряду налагодити роботу з народними депутатами всіх фракцій і парламентськими комітетами. «Ви глибоко в економіці, в сучасних процесах, які відбуваються в Кабміні. Наші депутати цього не знають. І коли вони отримують законопроекти — рішучі, реформаторські, іноді непопулярні, — не мають часу з ними навіть ознайомитися, нормально попрацювати в комітетах. Це ненормально», — підкреслив глава держави.

Прем'єр, подякувавши Президенту за довіру, погодився із запропонованими змінами, які необхідно провести найближчим часом. Олексій Гончарук пообіцяв до 4 лютого підготувати проміжний звіт про діяльність Кабміну та представити його в парламенті. Народним депутатам презентують концепцію посиленого уряду та його часткового організаційного переформатування.

Ключовим аспектом стратегії нацбезпеки буде людина

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПЛАНУВАННЯ. Упродовж цього тижня члени Ради національної безпеки і оборони детально опрацюватимуть представлений на засіданні РНБО проект Стратегії національної безпеки України «Безпека людини — безпека країни» та подаватимуть пропозиції. Після цього РНБО знову збереться, аби затвердити документ, повідомляє Офіс Президента. Проект було презентовано у штаб-квартирі НАТО в Брюсселі торік у грудні, де він отримав схвальну оцінку.

Як повідомив на засіданні Секретар РНБО Олексій Данілов, в основу стратегії покладено виборчу програму Президента, яку підтримала більшість населення країни. До підготовки проекту долучалися Національний інститут стратегічних досліджень, державні органи, інституції громадянського суспільства, а також іноземні експерти.

«Ключові аспекти стратегії — людина, її життя, здоров'я, честь, гідність, недоторканність та безпека. Кінцева мета її реалізації — утвердження вільної, заможної, безпечної країни, в якій панує право, де кожен може реалізувати свої таланти та здібності. Стратегія стане основою для розроблення інших документів стратегічного планування у сферах національної безпеки та оборони, які визначатимуть шляхи та інструменти їхнього забезпечення», — зазначив Секретар РНБО.

За словами Олексія Данілова, йдеться про стратегію людського розвитку, воєної, громадської безпеки та цивільного захисту, розвитку оборонно-промислового комплексу, економічної, екологічної, інформаційної безпеки, кібербезпеки, національної розвідувальної програми, зовнішньополітичної, державної безпеки, контррозвідки і боротьби з тероризмом.

Пріоритетними напрямками політики національної безпеки у проекті визначено забезпечення незалежності й державного суверенітету, суспільний розвиток, насамперед розвиток людського капіталу, захист прав, свобод і законних інтересів громадян України, європейська і євроатлантична інтеграція (створення необхідних умов для набуття повноправного членства у ЄС і НАТО), відновлення територіальної цілісності в межах міжнародно визнаних кордонів. Реалізація цих пріоритетів забезпечуватиметься шляхом відновлення миру та державного суверенітету на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, здійснення комплексу міжнародно-правових, політико-дипломатичних, безпекових, гуманітарних та економічних заходів «Крим — це Україна». Запропоновано вжити заходів для зменшення ймовірності ескалації конфлікту з РФ та напруги у двосторонніх відносинах.

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Міцніші за бетон

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

20-22 січня 2015 року вцілілі захисники руїн донецького аеропорту стали залишками позиції й виходили на «велику землю». Бо на відміну від звичайних людей, тих умов, які на той момент тут склалися, не витримав навіть надміцний бетон: бойовики підірвали перекриття нового терміналу. Серед останніх, хто з боями пробивався з-під руїн, були два десятки бійців 90-го окремого аеромобільного батальйону. Щоправда, 27 січня українці внаслідок успішної операції знов тимчасово відвоювали частину цієї території, щоб забрати тіла побратимів, які тут залишилися. Та загалом оборона ДАП, який ворог обстрілював з усіх видів зброї й безуспішно штурмував протягом 242 дб, вже стала історією.

Символ мужності і стійкості

Шахтарському Донецьку не звикати до порівнянь окремих моментів місцевих реалій із пеклом. Зокрема ще у мирні дні й роки такі слова зазвичай можна було почути на багатолюдних похоронах гірників, які загинули після потужних вибухів і пожеж у підземних виробках шахт. Жертов «битви за вугілля» несли до могил у закритих домовинах і казали, що нещасні ще за життя встигли побувати у пеклі. І ніхто тоді не міг передбачити, що не-

Коротка перерва між боями

вдовзі справжнім пеклом назвуть не охоплені вогнем тісні виробки на кілометровій чи й більше глибині, а сучасний комфортний міжнародний аеропорт «Донецьк» імені Сергія Прокоф'єва, зведений тут до Євро-2012.

Бої за летовище та його оборонці «кіборги» відтоді стали символом і синонімом мужності, героїзму, незлам-

ності, бойового духу та непереможності. Про них тепер пишуть книжки і створюють художні й документальні фільми, складають пісні, карбує пам'ятні монети Національний банк, встановлюють пам'ятники, а по той бік лінії розмежування лякають ними бойовиків-новобранців. До речі, не секрет, вперше українських захисни-

ків ДАП називали «кіборгами» саме проросійські бойовики, які брали участь у безуспішних штурмах терміналу. Після тривалих невдалих спроб знищити оборонців і величезних втрат вони пояснювали свою неспроможність тільки тим, що проти них воюють не звичайні люди, а «кіборги».

А боятися цієї території, називати її проклятою чи пеклом ті, хто зі зброєю в руках прийшли на українську землю, почали ще до вересневих днів 2014 року, відколи офіційно починається відлік оборони аеропорту. Адже ДАП став символом початку кінця агресивних намірів агресорів ще наприкінці травня 2014-го, коли вони там вперше зазнали великих втрат. Очевидці тих подій пам'ятають, з яким пафосом 26 травня штурмо-

СЛОВО РОКУ

Словник української мови та сленгу «Мислов» визнав «кіборги» словом 2014-го, яке стало чи не єдиним серед найважливіших найчастіше вживаних слів того року з позитивним значенням.

ві групи бойовиків вирушали до аеропорту, де тримала оборону група українських спецпризначенців та десантників. Але росіяни та чеченці, які мали чималий досвід бойових дій між собою, а також місцеві «ополченці» після авіаційного удару та обстрілу із «зушки» панічно втікали звідти.

Підсумок того найпершого бою приголомшив: в українців було тільки троє поранених, а бойовики до місцевих моргів відвантажили більш як сотню тіл, серед яких понад третина — етнічні росіяни з чималим військовим досвідом.

Надміцний горішок

Далі аеропорт як поле бою з вересня 2014-го по січень 2015-го став міцним горішком для проросійських незаконних збройних формувань, які не раз запевняли, що взяли термінал, проте знову відступали, залишаючи на підступах до українських позицій велику кількість загиблих і поранених.

Точну кількість втрат бойовиків з відомих причин не оприлюднюють, але і вці-

лілі проросійські агресори, й українські «кіборги»-захисники тепер кажуть одне й те саме: атакуючих активно використовували як гарматне м'ясо.

«Якби росіяни хоч раз побачили купи трупів співвітчизників навколо аеропорту, побачили, як бродячі собаки гризуть людські кістки і бігають з головами мерців у зубах злітною смугою, вони назавжди зненавиділи б цю війну», — переконаний кулеметник 93-го ОМБ Олександр Сергєєв.

А останні дні оборони ДАП укотре нагадують усім, що війну нам нав'язав підлий, жорстокий і дуже віроломний ворог. Запросивши тимчасове перемир'я, щоб забрати своїх загиблих і поранених, проросійські бойовики скористалися можливістю закласти вибухівку. Кілька надпотужних вибухів, перший з яких прогрімів 20 січня, зруйнували перекриття будівлі й поховали під руїнами чималу частину захисників. Саме на цей період припадає найбільша кількість загиблих українських бійців — понад чотири десятки. Усього ж, за даними з різних джерел, за всі 242 доби оборони аеропорту втрати оборонців становлять близько 200 убитих та більш як 400 поранених. Серед атакуючих на полі бою загинули, зазнавши поранення та пропали безвісти у кілька разів більше. Хоч, звісно, протистояли ворогу не міфічні «кіборги», а звичайні люди — добровольці і патріоти. Один із них — Сергій Гуссіді з Миколаєва.

Позивний «Полум'я»: миттєвості війни

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Цього позитивного чоловіка добре знають у Миколаєві. Активна людина, громадський діяч, вчитель предмета «Захист Вітчизни» в миколаївській школі №6, заступник голови громадської організації «Асоціація інвалідів та учасників АТО». Сергій Гуссіді — один із «кіборгів», який у 2014—2015 роках у складі 90-го окремого аеромобільного батальйону захищав донецький аеропорт, брав участь в інших бойових діях на Донбасі. Людина з полум'яним серцем і душею, він обрав позивний «Полум'я». Він не з книжок чи чихіхось розповідей знає про війну. Він її пройшов. І повернувся до мирної професії — вчительства.

Лейтенант Сергій Гуссіді родом із села Кир'яківка Миколаївського району Миколаївської області. До війни працював вчителем фізкультури та предмета «Захист Вітчизни». Каже, що став вчителювати, бо цікаві робота і спілкування з дітьми.

Після строкової служби повернувся 2000 року. Хотів бути військовим, тож мрія майже здійснилася. Адже обравши професію вчителя, вступив до Миколаївського державного університету імені В. Сухомлинського на факультет спорту, фізичної та військової підготовки. А по закінченні навчання у виші став і військовим запасу, і вчи-

Сергія Гуссіді 2016-го визнано вчителем року Миколаєва

телем з військово-патріотичного виховання.

Тепер зізнається: під час навчання, здобуваючи теоретичні знання з військової підготовки, навіть не гадав, що знову доведеться одягти військову форму і на практиці, а не в теорії захищати Батьківщину.

«Важко згадувати ті дні 2013-го 2014 років, — каже Сергій Миколайович. — Майдан, розвал у країні, Крим, Донбас, гібридна війна. У березні 2014-го мене запросили до військкомату звірити документи. Я й тоді вже був готовим стати на захист країни, але саме чекали народження сина, а він народився в

березні, тож мені відтермінували призов. Викликали вже у серпні. Символічно, що це сталося 2 серпня, в колишній день ВДВ. А через рік саме 2 серпня ми вже поверталися зі сходу», — розповідає Сергій Миколайович.

У вересні 2015-го лейтенанта Сергія Гуссіді демобілізувано в запас, і відразу ж він прийшов у школу №6, де його зачекалися учні-старшокласники. Каже, відпросився в командура буквально на день — свято Першого дзвоника, хотів зустрітись з дітьми на святі. Наступного дня повернувся до частини, бо слід було завершити всі справи.

«Предмет, який викладаю, дехто вважає другорядним. Однак ніколи не погоджувався з такою думкою. На війні переконався: на уроках «Захисту Вітчизни» потрібно викладати так, щоб хлопці — майбутні захисники зрозуміли, що вони здобувають знання, від яких може залежати їхнє життя і життя побратимів», — каже мій співрозмовник.

Війна справді багато чого навчила вчителя Сергія Гуссіді. Але перед відрядженням на гарячий Донбас слід було пройти підготовку на полігоні. Зрозуміло, якщо не підготуєшся сам чи виведеш на поле бою непідготовленого солдата, це означає

підвести бійця, приректи на загибель чи поранення.

«Спочатку, звісно, не встигали готувати бійців, більшість ішла добровольцями, на патріотичній хвилі. Знать і вмінь не вистачало, тому багато хлопців гинули саме через це. Після навчання і ретельної підготовки ситуація поліпшилася, ми зрозуміли, як поводитися в умовах війни», — згадує Сергій.

За словами учасника бойових дій, він добре пам'ятає перші позиції: «Коли сформувався батальйон, нам сказали, куди нас направлять, які завдання поставлено. Ми мали змінити наших десантників, які восени 2014-го захищали донецький аеропорт. Підрозділ дислокувався в Костянтинівці, за 70 кілометрів від Донецька. У нас був тиждень. Приїхали, речі розклали, наша розвідка вже була поблизу аеропорту, в Пісках. А 28 листопада група вже вирушила у донецький аеропорт».

Заходили о четвертій ранку в суцільній темряві, чути було лише стукіт куль о БТРи. Розвантажуватися довелося під обстрілами.

«Нам сказали: хлопці, отут лягайте до ранку. Коли розвидниться, ми вас розведемо по постах, де кожен виконуватиме свої завдання. Ми зайшли в новий термінал, адже старий вже знищили та звідти вивели бійців, бо там утримувати було нічого. Я спокійно до всього ставився, розумів, що буде справжнє пекло. Проте не забував,

що на мені велика відповідальність — слід бути прикладом для підлеглих, не панікувати, не метушитися.

Вважаю себе врівноваженою людиною, спокійною. І бійці поводитися стримано, чітко виконували всі завдання, не панікували. Може, такі підбралися люди — налаштовані на те, що ми на війні, що захищаємо Батьківщину», — розповідає командир взводу.

Звісно, часто потрапляли під ворожі обстріли, та найбільше дошкуляли «гради». Сергій переконаний, що йому дуже пощастило з бійцями, адже всі вони були мобілізованими, тобто людьми, далекими від армії. Про будь-який військовий досвід і говорити годі: вчилися воювати на ходу. Але його взвод вийшов з аеропорту без втрат.

Після того, як аеропорт було підірвано, особовий склад гранатометного взводу виконував інші, не менш відповідальні завдання. Зокрема тримав оборону поблизу населених пунктів Спартак, Опитне, Піски.

Почесний знак «За оборону донецького аеропорту» Сергій Гуссіді у Центральному будинку офіцерів вручала народна артистка України Ада Роговцева. «На таких, як ти, Сергію, повинна рівнятися вся українська молодь!» — сказала тоді вона. І поза сумнівом, ці слова можна адресувати всім українським «кіборгам» — авторам героїчної сторінки в новітній історії України.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення особистого голосування народними депутатами України на пленарних засіданнях Верховної Ради України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131) доповнити статтею 364² такого змісту:

«Стаття 364². Здійснення народним депутатом України на пленарному засіданні Верховної Ради України голосування замість іншого народного депутата України

Умисне здійснення народним депутатом України на пленарному засіданні Верховної Ради України голосування замість іншого народного депутата України (неособисте голосування) — карається штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. Закон України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212 із наступними змінами) доповнити статтею 39 такого змісту:

«Стаття 39. Відповідальність народного депутата України за невиконання своїх обов'язків

За невиконання своїх обов'язків народний депутат України несе відповідальність, встановлену законом».

3. У Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14—17, ст. 133 із наступними змінами):

1) частину першу статті 27 доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) надає доручення Апарату Верховної Ради щодо підготовки повідомлення про виявлене порушення народним депутатом вимог щодо особистого голосування»;

2) статтю 37 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Порушення народним депутатом встановлених законом вимог щодо особистого голосування тягне за собою відповідальність, встановлену законом»;

3) частину третю статті 47 викласти в такій редакції:

«3. Голосування здійснюється народним депутатом особисто за допомогою електронної системи шляхом голосування «за», «проти» або «утримався» в залі засідань Верховної Ради або у визначеному для таємного голосування місці біля залу для пленарних засідань. Апарат Верховної Ради забезпечує відеофіксацію голосування народними депутатами під час пленарних засідань Верховної Ради. У разі виявлення на пленарному засіданні народним депутатом факту порушення вимог щодо особистого голосування шляхом голосування замість іншого народного депутата розгляд питання порядку денного на його вимогу зупиняється. Головуючий на пленарному засіданні встановлює присутність відповідного народного депутата у залі засідань Верховної Ради, а в разі його відсутності повідомляє Верховну Раду про виявлений факт порушення вимог щодо особистого голосування і доручає Лічильній комісії вилучити картку такого народного депутата та передати її головуючому на пленарному засіданні і проводити повторне голосування щодо пропозиції, яка ставилася на голосування останньою. Після проведення повторного голосування головуючий надає доручення Апарату Верховної Ради невідкладно підготувати повідомлення про виявлене порушення народним депутатом вимог щодо особистого голосування. Таке повідомлення разом із протоколом, стенограмою відповідного пленарного засідання, а також його відеозаписом після його підготовки надається Голові Верховної Ради для направлення до Державного бюро розслідувань.

У разі виявлення на пленарному засіданні журналістом, акредитованим при Верховній Раді, факту порушення вимог щодо особистого голосування шляхом голосування замість іншого народного депутата, такий журналіст має право подати заяву до Апарату Верховної Ради про виявлений факт разом з відповідними матеріалами фотозйомки або відеозапису»;

4) частину шосту статті 51 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі виявлення факту порушення вимог щодо особистого голосування застосовуються процедури, передбачені частиною третьою статті 47 цього Регламенту».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
19 грудня 2019 року
№ 404-IX

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення М. Грабовської заступником Керівника Державного управління справами

Призначити ГРАБОВСЬКУ Марію Дмитрівну заступником Керівника Державного управління справами з дати початку фактичного виконання нею посадових обов'язків на зазначеній посаді строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства, встановивши випробування строком на три місяці.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
16 січня 2020 року
№ 14/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення І. Лисого заступником Керівника Державного управління справами

Призначити ЛИСОГО Ігоря Васильовича заступником Керівника Державного управління справами з дати початку фактичного виконання ним посадових обов'язків на зазначеній посаді строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства, встановивши випробування строком на три місяці.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
16 січня 2020 року
№ 15/2020

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 грудня 2019 р. № 1352-р
Київ

Про затвердження фінансового плану державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» на 2020 рік

Затвердити фінансовий план державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» на 2020 рік, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

Відсотки за позиками можна знижувати

НОРМОТВОРЧІСТЬ. Завдяки новій урядовій програмі незабаром представники малого та середнього бізнесу отримуватимуть дешеві та відносно довгі кредити

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Прем'єр-міністр Олексій Гончарук нещодавно заявив, що з 1 лютого цього року Кабмін запроваджує програму пільгового кредитування малого і середнього бізнесу під 5% річних. Проте, як відомо, банки надають кредити підприємствам за щорічною ставкою, не меншою за 17—20%. Отже, держава заявляє, що різницю у ставці кредитування, яка становитиме 12—15% для всіх українських позичальників, буде погашено.

Провідна роль німецької сторони

Хто ж візьме на себе таку функцію — держава чи створені за її участі спеціальні фонди? І що передбачає державна програма, які її слабкі й сильні сторони? «Урядовий кур'єр» спілкувався про це з фахівцями, адже бізнес, особливо малий та середній, вже давно чекає на дешеві довгі кредити, які б дали змогу ефективно працювати в конкурентному середовищі.

Як вважає економічний експерт Міжнародного центру перспективних досліджень Єгор Киян, провідну роль у цій програмі відведено так званому Німецько-українському фонду (НУФ). Цю інституцію передано в управління Міністерства фінансів, це установа особливого типу, що перебуває під наглядом Нацбанку України.

Проте держава не буде єдиним донором цієї програми, навіть більше — її роль у цьому процесі буде не дуже значною.

«Звісно, для виконання своїх цілей НУФ може використовувати статутний капітал. Але наповнення фонду залежить і від внесків інших донорів та партнерів, зокрема за грантовим напрямом. Тож НУФ має право використовувати кошти, отримані з українських, іноземних та міжнародних джерел. Стосовно компенсацій НУФ може домовитися з банком, і відсотки за ними можуть бути нижчими за 15%. Також частка участі самого банку в сумі кредиту може доходити до третини загальної суми кредиту», — зазначає «Урядовому кур'єру» пан Киян.

Справді, держава та НУФ створять непогані умови та середовище для кредитування бізнесу. Проте експерти одностайні у висновках: ця програма не буде чимось особливим та революційним. Та-

ких в Україні за всі роки незалежності було чимало.

Як зазначив «Урядовому кур'єру» економічний експерт Іван Нікітченко, він згодний з аналітиками, що такі кредити підприємствам видаватиме комерційний, а можливо, і державний банк, а держава лише компенсуватиме частину щомісячного платежу за кредитом.

«Тому в бюджет треба закласти не повну вартість кредиту, а лише частину до погашення. Наприклад, у разі кредиту на суму мільйон гривень у 2020 році підприємству треба виплатити 190 тисяч гривень за відсотками, з них держава погашає 140 тисяч. Тобто до бюджету закладають лише 140 тисяч гривень, а не мільйон», — зазначає Іван Нікітченко.

Сила і слабкість

Чи готова до втілення такої великої програми держава? Експерти впевнені, що так. За словами Єгора Кияна, це може бути один проект, а можуть і десятки.

«Але ці проекти будуть не більшими за статутний ка-

Малюнок з сайту 0552.ua

пітал організації, тобто НУФ. А це становить лише 10,23 мільйона євро. З огляду на всю економіку України ця цифра не є такою значною, а в межах українського бюджету просто непомітна. Тому можна однозначно стверджувати про готовність держави до такого кроку», — зазначає експерт.

Звісно, як і будь-який серйозний фінансовий документ, програма має сильні і слабкі сторони, проте перші переважають. Експерти впевнені, що програма виконуватиме головне призначення — реальне зменшення вартості кредитів для малого бізнесу до 1,5 мільйона гривень.

Проте серед негативних моментів можна окреслити той, що невеликий кредит не цікавий середнім підприємствам — для них він буде замалим. Поки що не видно й гарантій компенсації відсоткової ставки протягом усього терміну кредитування (до п'яти років).

Як стверджує Іван Нікітченко, розмитий механізм контролю використання коштів і штрафні санкції в разі певних порушень. Експерт наводить цікавий приклад: він купив квартиру за кредитні кошти і здає її в оренду.

Не всі банки поінформовано

Які банки вже обрано для кредитування за такою програмою й чи готові вони до цього?

Із відповіддю на ці запитання не все просто. По-перше, НУФ обрав для себе банки, серед яких і державні, і приватні: Ощадбанк, ПіреусБанк, КредоБанк, УкргазБанк та інші. Проте жодна з цих фінансових установ ще не отримувала пропозицій чи документів для ознайомлення із програмою.

Як повідомила «Урядовий кур'єр» пресменеджер Ощадбанку Ярослава Тітова, фінустанова ще че-

ком зниження банківських кредитних ставок, отже й збільшення наданих кредитів. Адже менші витрати на компенсацію за окремою позикою нададуть змогу компенсувати ставки за більшою кількістю кредитів або зменшенням їхньої вартості.

Два робочі місяця та внесок у ВВП

Як ця програма позначиться на пересічних українцях? Чи відбуватиметься поступове падіння цін на товари й послуги протягом 2020 року, чи створюватимуть робочі місця з вищими зарплатами тощо?

Експерти переконані, що одна з вимог програми — створення на кожному підприємстві, якому було надано кредит, двох робочих місць. Тобто можна помножити кожне підприємство (ТОВ або ФОП), що отримує таку позику, на два й отримати очікуване зростання кількості робочих місць тільки від цієї програми.

Проте чи отримувачі кредитів виконуватимуть це зобов'язання і скільки підприємств отримають кредити, поки що не відомо.

Звісно, фінансове стимулювання бізнесу сприяє зростанню кількості робочих місць, як і просто поліпшення бізнес-клімату чи зростання ВВП. Вплив на інфляцію ця програма матиме мінімальний. А якщо таке і відбуватиметься, то навпаки, це стимулюватиме зростання цін — більша кількість грошей в економіці спричиняє збільшення вартості товарів та послуг.

«Аналогічні програми були й раніше. Вони позитивно впливали на розвиток певного бізнесу. Але в загальному плані ефект для пересічного громадянина навряд чи буде великим і відчутним. Малим підприємцям стане легше конкурувати, такі практики додадуть трішки до зростання ВВП, але в загальнодержавній статистиці це буде непомітно», — зазначає Єгор Киян.

Проте, за його словами, це лише перші кроки. Звісно, такі практики заслуговують на позитивну оцінку. Проте потрібно, щоб до такої ініціативи долучалося більше зацікавлених юридичних чи фізичних осіб і щоб паралельно з поліпшенням прозорості ведення бізнесу та його кредитування робили й інші кроки з поліпшення бізнес-клімату в країні.

Як вплине на ефективність роботи НУФ і його проектів поступове зниження облікової ставки Нацбанку, адже від його керівників відомо, що протягом 2020 року регулятор планує зменшити цей показник до 8%?

Іван Нікітченко вважає, що це матиме наслід-

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Директор Полтавського казенного експериментального протезно-ортопедичного підприємства Сергій Цегельник:

«Живу із мрією створити в Полтаві реабілітаційний центр європейського рівня»

Торік уперше за багато років український уряд повністю забезпечив потреби людей з інвалідністю у технічних засобах реабілітації, додатково спрямувавши на це з державного бюджету 787 мільйонів гривень. Відповідні кошти отримала й Полтавщина і повністю їх освоїла.

«Відсоток освоєння коштів і забезпечення технічними засобами реабілітації на Полтавщині становив 99,8», — сказав під час ознайомлення з діяльністю Полтавського казенного експериментального підприємства заступник міністра соціальної політики Віталій Музиченко.

Він позитивно охарактеризував роботу Полтавського КЕПОП, обговорив із його керівництвом шляхи розв'язання проблем, які заважають розвитку підприємства.

Про що саме говорили, про роботу в італійському реабілітаційному центрі й перспективу створення такого центру в Полтаві «Урядовому кур'єру» розповідає директор підприємства Сергій ЦЕГЕЛЬНИК.

Підприємства нашої галузі мають стратегічне значення

УК Сергію Івановичу, склалося враження, що візит урядовця став вас зненацька.

— Так, це була приємна несподіванка. Державний чиновник такого рівня завітав до нас уперше. Тому ми із задоволенням показали йому своє підприємство, що ми робимо, і розповіли, що можемо робити. А потім у нас відбулася розмова, де ми акцентували на ритмічності фінансування підприємства, перегляді граничних цін на протезно-ортопедичні вироби та інших важливих для нас питаннях. Перебування заступника міністра на підприємстві тривало понад 3,5 години. Він нас почув. Тепер усе проаналізує, й буде ухвалено відповідне рішення. А щоб йому було легше нас зрозуміти, розповів йому, як такі питання вирішують в Італії. Я там сім років пропрацював у структурі, що займається реабілітацією людей з інвалідністю.

УК Ця структура приватна?

— Так. В Італії виробництвом і забезпеченням технічними засобами реабілітації займаються державні й приватні структури, але замовлення насамперед отримують державні, тому що для безпеки країни підприємства нашої галузі мають стратегічне значення.

Італійська держава вкладає величезні кошти у їхній розвиток і здійснює контроль за їхньою діяльністю. Адже це цеглинка в її фундаменті.

ДОВІДКА «УК»

На Полтавському КЕПОП працює 145 осіб, з них у Полтаві — 88, у Сумах — 39, Кропивницькому — 18 осіб. На обліку підприємства перебувають понад 46 тисяч людей з інвалідністю.

У 2019 році на підприємстві план випуску продукції виконали на 103%, чистий прибуток становив 1 мільйон 227 тисяч гривень, до держбюджету сплатили майже 8 мільйонів гривень податків.

УК Як ви потрапили в Італію?

— Мене запросили попрацювати колеги. Поїхав, мені там сподобалося, і з 1997 року вже жив і працював у місті Трані, Барі й Таранто. І так поступово об'їздив весь південь країни. Свою медичну кар'єру починав на посаді помічника лікаря, а після того, як склав комісії із 40 осіб 13 додаткових екзаменів і отримав їхній диплом, зміг працювати лікарем-реабілітологом.

УК Італійці ставилися до вас упереджено?

— Перші три роки так. Мене всіляко перевіряли на цивілізованість. Але мені пощастило завоювати їхню довіру, а потім і повагу ставленням до роботи, їхньої мови, звичаїв, культури, людей. Тож вони визнали в мені сеньйора й доктора.

були свої студії, тобто додаткові можливості для підробітку.

УК Де там якісніше лікують — у державних чи приватних лікувальних закладах?

— В Італії лікарі скрізь дуже відповідально ставляться до роботи, бережуть здоров'я пацієнтів. Звичайно, приватні лікарні модерновіші, там краще обслуговування. Але якщо немає нагальної потреби, то італійці намагаються пройти обстеження, полікуватися в державних лікувальних закладах. А там є черги, й іноді можна цілий місяць чекати, щоб потрапити до спеціаліста. У нас у державній установі до лікаря потрапити набагато легше.

Попри це, наші співвітчизники, які там працюють і справно платять податки, здебільшого лікуються у державних лікарнях, де

Люди — найбільша цінність, тому під час перебування на Полтавському КЕПОП заступник міністра соціальної політики Віталій Музиченко передовсім поспілкувався з його пацієнтами

УК Коли ви відчули, що вас визнають як лікаря?

— Тоді, коли до мене на лікування стали приїжджати пацієнти аж із Гренобля й Бельцано, — це крайня північна точка Італії. Тобто живе спілкування з людьми спрацювало краще від усякої реклами. Я ж працював не тільки реабілітологом, а й кінезіотерапевтом, мануальним терапевтом.

УК Як в Італії оплачується лікарська праця?

— По-різному. Там усе залежить від спеціалізації й кваліфікації лікаря. Він може заробляти 2 тисячі євро, а може й 20 тисяч. Сімейний лікар заробляє приблизно 3 тисячі євро. Це на одній роботі. Але всі кваліфіковані лікарі підробляють. У мене теж

мають змогу безплатно поставити навіть ендопротези на кульшові суглоби.

В Італії людей з інвалідністю нестять, як дітей

УК Як в Італії ставляться до людей з інвалідністю?

— Там їх нестять, як дітей. Вони повністю соціально захищені. Держава забезпечує їх і автомобілями, й кріслами, й усім необхідним, вони завжди на обліку й щороку безплатно проходять планову госпіталізацію.

Якось ми з одним пацієнтом поїхали подивитися на площу Венеція, де виступав Беніто Муссоліні. У мене є слабкість — подорожувати й відвідувати історичні місця. Тому дізнавшись про цю площу, попросив пацієнта повести мене туди. Та місцина розташована посеред величезного парку, й проїзд туди заборонено. Але мій пацієнт-гід поїхав на машині парком і пішохідними доріжками. Карабінери, побачив-

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ЦЕГЕЛЬНИК. Народився 1954 року в місті Барнаул Алтайського краю (РФ). 1960-го з батьками переїхав на постійне місце проживання в Полтаву. Закінчив Українську медичну стоматологічну академію за фахом «лікар-ортопед-травматолог» та інтернатуру при цьому виші.

Працював у Полтавській міській клінічній лікарні №1, із 1997-го по 2008 рік — за спеціальністю в Італії.

Із червня 2018-го — директор Полтавського казенного експериментального протезно-ортопедичного підприємства.

Лікар вищої категорії. Автор двох винаходів і понад 50 рацпропозицій, 20 наукових праць у галузі ортопедії й травматології. Співавтор двох монографій з питань реабілітації.

ши, стали наздоганяти. Я втиснувся у крісло й думаю: кінець.

— Там знають усіх людей з потребами і якісно за рахунок держави їх обслуговують. Якщо людина живе в селі або іншому місті, її до реабілітаційного центру і потім додому підвозять спеціальним транспортом. Пацієнтові центру видають карту, де лікар розписує, яких спеціалістів йому треба відвідати, й він усі реабілітаційні процедури проходить безплатно за день.

УК То, може, треба такий центр створити і в Полтаві?

— Звісно, треба. Живу з цією мрією.

УК І ви з вашим досвідом цим займатиметеся?

— Лише мого бажання створити такий центр недостатньо. Ось коли у держави будуть кошти, тоді, думаю, ми до цього питання повернемося.

Віталій Музиченко сказав, що йому відомі потреби афганців, чорнобильців, атовців і він їм дуже хоче допомогти. Але треба враховувати й можливості держави.

УК А як із порожньою скарбницею полегшити життя людям з інвалідністю?

— Микола Семашко сказав, що майбутнє медицини — за профілактикою. Треба вести здоровий спосіб життя. Адже звідки зазвичай беруться ці люди? Чоловік розслабився понад допустимі норму й потрапив під машину, замерз або обморозив кінцівки. Здоров'я людини залежить і від загального рівня культури в суспільстві, й від культури харчування.

Ось прочитав, що в Києві перевіряльники закупили в магазині 29 пачок вершкового масла, і з них 20 виявилися не придатними до вживання.

Щоб бути в тонусі, треба робити фіззарядку, особливо людям, які ведуть малорухомий спосіб життя.

УК Як оцінюєте роботу Полтавського КЕПОП торік?

— Для мене моє підприємство найкраще. Хоч не можу сказати, що для нас 2019 рік був легким. У нас були різні складні ситуації, але завдяки тому, що уряд надав нам додаткові кошти, з боргами розрахувалися й виконали всі замовлення.

УК Чим цікавий реабілітаційний центр, у якому ви працювали?

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

ІНФРАСТРУКТУРА

Чи довго ще чекати транспортних ноу-хау?

ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ. Через застарілу систему організації послуг потреби людей у деяких населених пунктах Черкащини задовольняють не повністю

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Життя — це рух. Рухаємося — отже, працює економіка, забезпечують потреби людей, країна розвивається. Проте саме з рухом і виникають неабиякі проблеми. І в місті, і в селі. На сайті Черкаської облдержадміністрації читаємо: «Станом на 1 жовтня 2019 року в області 34 сільські населені пункти мають потребу в забезпеченні транспортним сполученням з районним центром, а це становить 4,1% загальної кількості сільських населених пунктів області». Тобто потреба в перевезеннях є.

Чому ж ми стали менше їздити? Там само читаємо: «Послугами пасажирського транспорту у січні — вересні 2019 року скористалися 58 688,9 тис. пасажирів, що на 12% менше, ніж у відповідному періоді попереднього року».

Головне — зробити перший крок

Одна з найважливіших складових інфраструктури, без якої неможливе функціонування сучасного міста, — транспортна система. Розуміючи це, міська влада Черкас намагається підвищувати рівень надання населенню транспортних послуг. Не раз доводилося чути на різних зібраннях заяви керівників, зокрема про необхідність реформування галузі пасажирських перевезень. Однак минають роки, а система залишається старою, автобуси і тролейбуси, якими користуються городяни, далеко не повністю задовольняють їхні потреби. Причини різні: застарілий транспортний парк, погані дороги, слабка, недосконала організація перевезень.

І ось гарна звістка, яку експерти оцінили як перший крок до здійснення транспортної реформи: наприкінці минулого року міськвиконком проголосував за організацію конкурсу на впровадження єдиної міської системи диспетчеризації та супутникового моніторингу громадського транспорту.

На весь пасажирський транспорт міста збира-

Так штурмують громадський транспорт у Черкасах

ються встановити GPS-трекери та приєднати їх до єдиної системи. Пасажири у спеціальному телефонному додатку бачитимуть, як рухається потрібний транспорт. Таку модель Черкасам раніше пропонували представники проєктів MараMagіc та Busway. Тоді від їхніх послуг чомусь відмовилися. Тепер же, як зауважує помічник Черкаського міського голови Павло Мосійчук, вони теж можуть узяти участь у конкурсі.

— Нам потрібна чітка звітність про виконання рейсів і скільки кілометрів проїхав кожен транспортний засіб. Адже незабаром місто замовлятиме у перевізника визначений кілометраж і платитиме йому за це, незалежно від того, скільки пасажирів він перевіз. Ганятися за пасажирами вже ніхто не буде.

Такий контроль, вважають у міській раді, допоможе заощадити бюджетні гроші вже зараз. Ідеться про комунальне підприємство «Черкасиелектротранс». Щорічно його апетити зростають, хоч тролейбусний парк фактично не розвивається і не заробляє, адже знає, що місто все одно дасть грошей, каже помічник міського голови.

«На основі дослідження пасажиропотоку, яке робили формально, для галочки, підприємство порахувало, що йому на нинішній рік треба 103 мільйони гривень. Хоч торік з міського бюджету

тролейбусники одержали 68 мільйонів. Це попри те, що тролейбуси не їздять у такій кількості, як заплановано», — ділиться наболілим Павло Мосійчук.

Встановлюватиме прилади, підключатиме їх до системи і обслуговуватиме та компанія, яка виграє конкурс. Вона ж упродовж п'яти років одержуватиме абонентську плату за кожну одиницю транспорту. Так підприємцям дають змогу заробити.

Наступний крок реформування — створення комунального підприємства, яке об'єднає весь транспорт. Це підприємство має запровадити електронну систему оплати проїзду і здійснити реструктуризацію тролейбусного парку. Адже кондукторів замінять контролери.

Транспортники планують запровадити європейський спосіб оплати проїзду протягом часу чинності квитка. Тобто пасажир купує квиток на певний час, який потрібен, щоб дістатися до місця призначення. Він може протягом цього часу пересідати з одного транспорту на інший. Так уже розраховуються за проїзд у деяких обласних центрах України. Для пенсіонерів, студентів і школярів розробили картки, які забезпечуватимуть їхній пільговий проїзд. Можна користуватися транспортною карткою, час від часу поповнюючи її. Як саме діятиме електронний квиток

і яким він буде, жителі міста вирішуватимуть під час громадських обговорень. Головне: платити доведеться за кілометраж.

Паралельно у Черкасах розгортають дослідження міської мобільності. Тож, можливо, схеми маршрутів зміняться. На втілення реформи у міськраді сподіваються отримати кредит в Європейському банку реконструкції та розвитку.

Однак усе це поки що тільки плани та сподівання. Реальність така, що тролейбусники так і не змогли переконливо обґрунтувати річної потреби у фінансово-му забезпеченні. Тому пропонувані ними цифри дотачі депутати поставили під сумнів, відклавши остаточне вирішення питання. Тому тільки в середині січня сесія міської ради проголосувала за надання 35 мільйонів на фінансування КП «Черкасиелектротранс». Суму розраховано поки що на два квартали.

Перевізники вже не витримують

Іноді у віддалених населених пунктах Черкащини доводиться чути сумні жарти селян на кшталт: що ближче Україна до Європи, то далі їхні села від цивілізації. Стосуються ті жарти зокрема й автобусного сполучення. Знов-таки камінь спотикання тут — дорожні проблеми, застаріла техніка. Послухайте, приміром, жителів сіл Головатине,

Гуляйгородок чи Малий Бузуків Смілянського району. У селах понад 900 жителів різного віку, здебільшого це пенсіонери, але чимало молоді, учнів, дошкільнят. Одним потрібні соціальна, медична підтримка, іншим — належна освіта, дозвілля, працевздатному поколінню — робота. Ось тільки серйозна перепона в досягненні мети — дороги, стан яких просто катастрофічний. Налагодити постійне автобусне сполучення — велика проблема.

— Дороги руйнує великоваговий транспорт, — зауважує сільський голова Олег Руденко, — передусім ПрАТ «Мало-Бузуківський гранітний кар'єр». Це підприємство сплачує до районного бюджету великі податки, проте під час їх розподілу на ремонт наших доріг нічого не надають. Відмовляється здійснювати перевезення пасажирів власник рейсового автобуса, зважаючи на аварійність дороги Р-10 №241716 Нечаївка — Малий Бузуків.

Люди скаржаться, однак нічого не змінюється. Села не можуть самотужки розв'язати дорожні проблеми, адже в них для цього немає техніки, фахівців, достатніх коштів. Та зрештою й законних підстав, щоб власними силами ремонтувати дороги. Нині питання ремонту, утримання та експлуатації таких доріг займається новостворене державне підприємство «Служба місцевих автомобільних доріг у Черкаській області». Саме воно визначає на тендерній основі підприємців на проведення дорожніх робіт, забезпечує їхнє фінансування, співпрацюючи із владою, органами самоврядування, громадськістю, контролює весь процес будівництва, реконструкції автошляхів місце-

вого значення. Однак зміни на краще відбуваються вкрай повільно.

Уже не один рік головна проблема жителів Смілянського району — зимове утримання доріг місцевого значення. Негода заважає перевозити людей, приміром, до Плєскачівки, Бузукова, Головатиного, Сунок. У багатьох місцях шляхи в районі просто небезпечні, особливо в зимову пору.

Та що там села! У самій Смілі вони в катастрофічному стані й давно потребують хоч якогось ремонту. Де починається Сміла, кажуть водії, закінчується дорога. Одразу за знаком в'їзду до міста траса перетворюється на смугу перешкод, а водії рухаються зі швидкістю не більш як 10 км/год. У ямах та багнюці — цілий десяток кілометрів дороги, яка веде через населений пункт у напрямку Кропивницького. Подекуди вирви сягають діаметра до 1,5 метра та завглибшки понад 20 сантиметрів. Перевізники вже не витримують: техніка ламається, водії звільняються. Які вже там регулярні пасажирські перевезення! Тут би якось виїхати з цього жахіття, кажуть автомобілісти.

Цього року на виконання капітального ремонту за Програмою з утримання та ремонту автомобільних доріг міста Сміли для управління житлово-комунального господарства передбачено 12 мільйонів 200 тисяч гривень. Навряд чи таких коштів вистачить, щоб кардинально поліпшити проїзд містом. У міській раді пообіцяли ретельно контролювати перебіг ремонтних робіт. Досвідчений водій автобуса зі Сміли Петро Даденко махнув рукою: «Хай уже хоч що-небудь роблять. Бо далі так жити не можна».

Насамкінець. Розвитку пасажирського транспортного сполучення у Стратегії розвитку Черкаської області приділено велику увагу. Творці стратегічного документа поставили за мету забезпечити ефективне управління у сфері надання населенню безпечних та якісних послуг з автомобільних пасажирських перевезень. Для цього необхідно здійснити заходи економічного і технічного розвитку, підвищити ефективність роботи автомобільного транспорту і конкурентоспроможності автоперевізників на внутрішньообласних маршрутах, гарантувати комплексну безпеку пасажирських перевезень: дорожньо-транспортної, економічної, екологічної, соціальної, захисту здоров'я пасажирів і збереження автотранспортних засобів. Очевидно, йти до цього доведеться ще не рік. Тим часом люди чекати вже не можуть. Бо живуть вони сьогодні, зараз.

Харків отримав 43 нові тролейбуси

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ЄВРОПЕЇЗУЄМОСЯ. Харків'яни звернули увагу на нові комфортні тролейбуси, що з'явилися на вулицях міста. 43 машини, які комунальне підприємство «Тролейбусне депо №2» отримало в межах кредитної угоди з Європейським банком реконструкції та розвитку, вже експлуатують. Усього ж, як повідомив під час відкриття нової тролейбусної лінії на Північній Салтівці Харків-

ський міський голова Геннадій Кернес, очікують на постачання 57 тролейбусів.

Місто розраховує на придбання орієнтовно ще 36 одинарних і 12 спарених («гармошок») тролейбусів для тролейбусного депо №3 за кошти Європейського інвестиційного банку, з яким уже укладено відповідну угоду.

На нову тролейбусну лінію виїшли також сім машин марки «Богдан Т70117». Салони розраховано на 34 сидічих та 56 стоячих місць, а

також там обладнано місце для людей з інвалідністю.

«Тут встановлено потужніші кондиціонери, щоб у спекотну погоду було комфортно. Є можливість заїзду людей з обмеженими можливостями. Я сам це випробував сьогодні. Дорожнє полотно, яким ми їхали, нормальне. На маршруті додатково встановили 221 опору, тому освітлення теж буде добре», — сказав міський голова і повідомив, що на прохання жителів Харкова останній рейс маршруту закриватиметь-

ся разом з метро, а інтервал руху становитиме 5—7 хвилин.

Лінія протяжністю близько 3,7 кілометра з'єднує станцію метро «Героїв Праці» і мікрорайони Північної Салтівки. Її відкриттю, за словами міського голови, передувала копійка робота з будівництва сучасної модульної телекерованої тягової підстанції з прокладанням 13,9 кілометра кабельних мереж і контактної мережі завдовжки 7,8 кілометра.

Геннадій Кернес заявив, що до березня на всьому громадсько-

му транспорті Харкова буде впроваджено електронний квиток «Е-ticket» та діятиме система лояльності.

У місті як пілотний проєкт планують упровадження безготівкової оплати проїзду в громадському транспорті, починаючи з метрополітену. Для цього Харківська міська рада, інвестор проєкту «Е-ticket» і компанія «Visa» додадуть функціонал безконтактної оплати на вже встановлених на станціях метро валідаторах.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

«У міському хабі живе думка громади»

**Менеджерка проєктів
Вінницького комунального
підприємства «Інститут
розвитку міст»
Валентина ТКАЧУК**

У центрі Вінниці в одному з приміщень завжди цікаво, бо тут народжуються ідеї. Це хаб «Місто змістів» — осередок бурхливої продуктивної роботи. Тут відбуваються різні заходи — громадські слухання, пресконференції, презентації наукових і практичних досліджень, фестивалі тощо. Тут шукали відповіді на питання «Чому?» та «Як?» активісти, які ініціювали створення притулку для бездомних людей, вимагали уваги до поліпшення екологічного стану річки Південний Буг, переймалися тим, як зацікавити вінничан сортувати сміття. Тут дискутують школярі, студенти, науковці, журналісти, правоохоронці, чиновники, шанувальники музики й літератури, захисники тварин. Саме тому, що тут живе громадська думка.

Про те, як у хабі народжуються ідеї, «Урядовому кур'єру» розповідає менеджерка проєктів Вінницького КП «Інститут розвитку міст» Валентина ТКАЧУК.

УК Коли і чому постало питання створити хаб?

— Ідея створення такого простору і платформи взаємодії громадських організацій з міською радою виникла ще тоді, коли розробляли програму сприяння розвитку громадянського суспільства на 2015—2018 роки. Представники міської ради проводили опитування активних громадських організацій, цікавилися, що їм потрібно для ефективної роботи, що міська

влада може зробити для них у межах цієї програми. Так виникла ідея, що потрібен інкубатор: щоб громадські організації були дієвими і розвивалися, а не просто існували на папері. Тож одне з приміщень було передано на баланс КП «Інститут розвитку міст», і почалася робота.

У міському хабі завжди цікаво, бо тут народжуються ідеї

А у 2016 році відбувся форум «Точки взаємодії», на якому йшлося про взаємодію влади та громади і появу нового простору для ГО. Представники різних організацій шукали спільне рішення. Треба було визначити, яким має бути принцип управління, хто має ухвалювати рішення, як планувати час тощо. Тимчасова координа-

ційна рада, яку створили із представників громадських організацій, сформулювала правила роботи.

Багато хто розглядав хаб тільки як простір: технічно оснащений, зручний, у центрі міста, але всього-на-всього простір. А коли люди стали приходити сюди на різноманітні заходи, то зрозуміли, що це не просто зала, в якій можна провести зустріч, а місце для діалогу влади і громади. І коли ми підбивали перші підсумки нашої роботи торік у серпні за участі міського голови Сергія Моргунова, то зрозуміли, що поява хабу сприяла виникненню конструктивного діалогу влади і громади. Того, якого прагнули всі ГО.

УК На все нове потрібні кошти: звідки їх залучили?

— Інститут розвитку міст ви-

грав грант Федерації канадських муніципалітетів за фінансової підтримки міністерства міжнародних справ Канади (близько 400 тисяч гривень). Ці кошти спрямували на розумову роботу, тобто на те, чим новий заклад наповнювати, куди рухатися у розвитку громадянського суспільства і задля ефективної співпраці влади та громади. Завдяки цьому проєкту нам вдалося розробити бренд і назву «Місто змістів», сформулювати стратегію розвитку на три роки, розробити бізнес-модель, прописати комунікаційну стратегію, створити інформаційні матеріали (буклети і відеоролики), а також власний сайт.

Як на мене, за цей час чимало представників міської влади зрозуміли, що в громадських організаціях є дуже фахові люди, експерти, які можуть допомагати, вмінють залучати кошти від міжнародних донорів, мають ідеї і готові працювати для свого міста. Звісно, вони знали, що у місті діють громадські організації, але досить часто для них це були віртуальні люди. А коли бачиш людину, яка подає проєкт на конкурс грантів чи

ДОСЬЄ «УК»

Валентина ТКАЧУК. Народилася у 1985 році на Вінниччині. Закінчила Вінницький університет сучасних знань за спеціальністю англійська філологія. Вивчала магістерську програму управління неприбутковими організаціями в Інституті лідерства та управління Українського католицького університету. Голова ГО «Територія мам», менеджерка проєктів Вінницького комунального підприємства «Інститут розвитку міст».

міський бюджет громадських ініціатив, знаєш, що саме з нею можна з'ясувати всі деталі, розраховувати на її організаційну роботу, — це зовсім інша річ, ніж просто прізвище на папері.

УК У чому особливість роботи хабу?

— Тут втілюються спільні ідеї, які народжуються в партнерстві. Ми вважаємо, що це наше найцінніше досягнення. У хабі живе громадська думка. Жодне рішення

не змислів». Це відкрите об'єднання (будь-яка організація може приєднатися) представляє громадянське суспільство Вінниці в діалозі з міською владою.

Разом зі спільною визначили три напрями діяльності: співпраця влади і громади, розвиток громадянського суспільства і пошук глобальних змістів. Перші два — це те, що відбувається в місті, а третій — що відбувається поза його межами, але хочеться, щоб було і в нас. Ми це обговорюємо і шукаємо можливість перейняти, а якщо не перейняти, то якось наблизити ідею до наших реалій. З часу відкриття в хабі відбулося майже 700 заходів.

УК До вас приїжджають перейняти досвід з інших міст?

— Наш хаб — це соціальна інновація в Україні, і до нас їздять вчитися, цікавляться, як створити схоже. Однак нерідко кажуть, що в їхньому місті для цього бракує політичної волі. У Вінниці вона була, тому нам вдалося створити хаб. За час його роботи міська влада переконалася, що багато вінничан готові працювати для свого міста, щось змінювати, вивчати, радити, шукати. Вони цікавляться, чим можуть бути корисними своєму місту. Спільнота громадських діячів і громадських організацій сформувалася, вона життєздатна.

УК Політику не пропускаєте у свої стіни?

— Був ризик, що це приміщення може перетворитися на місце передвиборчих агітацій. На щастя, громадський сектор доклав зусиль, щоб цього не допустити. І в міській раді нам ніхто не сказав: ми це для вас створили, то давайте нам якісь преференції. Ні, все як для всіх.

Тепер у нас розписані заходи на місяць. Щодня відбувається по кілька, іноді одночасно, адже зал можна трансформувати з допомогою перегородок, меблів і пристроїв, які легко переносити. У нас збираються люди, яким не просто нікуди подіти свою енергію. Це люди, в яких чітко сформована ціннісна складова, люди з громадянською одержимістю — у добром значенні цього слова. Вони мають переконання і втілюють їх у життя. А ще безмежно люблять своє місто і прагнуть його розвитку для всіх.

Валентина ПУСТИВА
для «Урядового кур'єра»

ПРЯМА МОВА

Сергій МОРГУНОВ,
Вінницький міський голова:

— Можу впевнено сказати, що ті сподівання, які були в мене у 2014 році, справдились. Як і в багатьох інших містах на той час, громадські організації не були готові до об'єднання, вони конкурували між собою, і всіх цікавило те, хто ж тут керуватиме. Тоді, було, прийняв рішення, що організацію цього простору має очолити підприємство Вінницької міської ради. Адже, за великим рахунком, завданням хабу був діалог між громадськими організаціями, представниками органів місцевого самоврядування, державної влади, суспільством, членами територіальної громади і не тільки. Дякую команді Інституту розвитку міст, що вона серйозно підійшла до організації цього проєкту, потім долучилися громадські організації. Нині їх 33. Думаю, що на цьому не потрібно зупинятися, треба рухатися вперед.

У Житомирі економлять на харчуванні дітей

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр»

ПОГЛЯД. Початок цього року став клопітним для батьків вихованців дитячих садочків і учнів 1—4 класів Житомира. Люди вистояли у велетенських чергах, щоб отримати довідку про реєстрацію дітей в обласному центрі. Саме вона відтепер є підставою для часткового здешевлення харчування коштом міського бюджету.

Через велетенський наплив охочих отримати цей документ чиновни-

ки навіть змушені були погодитись на компроміс. До шкіл і садочків можна тимчасово подавати ксерокопії паспортів батьків із підтвердженням реєстрації в Житомирі.

Суть нововведення у тому, що міська влада вирішила більше не дотувати харчування дітей (за винятком пільговиків), які офіційно не є жителями обласного центру. Мовляв, нехай за іногородніх кошти доплачують із бюджетів тих територіальних громад, де живуть родини, чиї малюки ходять у житомирські садочки і школи.

Чиновників не бентежить навіть те, що чимало жителів приміських сіл працюють у Житомирі і сплаченими із своїх зарплат податками поповнюють саме бюджет обласного центру, а не рідних населених пунктів. Зате у виграші деякі житомирці, які ніде не працюють, що не тільки фактично живуть чужим коштом, а й користуються всіма належними містянам пільгами.

Найгірніше, що люди годинами вистояють у чергах, прагнучи зекономити мізерні суми. Зокрема, за харчування вихованця дитячого садочка

місто доплачує 12,87 гривні на день, а за школяра — 8,35 гривні. Однак більшість житомирців готова стояти в чергах навіть за фактично 200 гривень на місяць, які аж ніяк не зайві для сімейних бюджетів.

Навряд чи у дитячих садочках і школах Житомира аж так багато іногородніх, аби економити на цьому і знущатися з корінних житомирців. Тим більше, що заощаджені на школярах 8,35 гривні за день видаються мізерними на тлі 5 гривень за проїзд у міському електро-транспорті, які батьки міста з легкою

душею відшкодовують за десятки категорій справді численних пасажирів-пільговиків.

Зате завдяки ініціативності житомирських чиновників діти отримали урок, як в обласному центрі на практиці діє конституційна норма про рівність усіх громадян України незалежно від місця їхнього проживання. Не менш гірким прикладом стало те, що навіть робота в місті й сплата податків до міського бюджету не гарантує того, що тебе і твоїх дітей не зроблять людьми другого гатунку.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 2 Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та проведення першої державної реєстрації транспортних засобів» щодо міжнародних екологічних вимог для деяких транспортних засобів

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
1. В абзаці п'ятому частини другої статті 2 Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та проведення першої державної реєстрації транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 34, ст. 435 із наступними змінами) цифри «2020» замінити цифрами «2025», а цифри «2019» — цифрами «2024».
2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
3 грудня 2019 року
№ 313-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів

Цей Закон визначає правові та організаційні засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів та спрямований на виконання зобов'язань України за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, зокрема, Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, а також на виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та Паризької угоди.

Стаття 1. Визначення основних термінів
1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
1) верифікатор — юридична особа, акредитована відповідно до Закону України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності», яка проводить верифікацію;
2) верифікаційний звіт — звіт, що видається верифікатором оператору за результатами верифікації та містить один із таких висновків верифікатора: за результатами верифікації звіт оператора визнано задовільним або за результатами верифікації звіт оператора визнано незадовільним;
3) верифікація — діяльність верифікатора, що полягає у перевірці звіту оператора, підготовці та видачі верифікатором за результатами такої перевірки верифікаційного звіту відповідно до цього Закону;
4) вид діяльності — діяльність, викиди парникових газів від провадження якої підлягають моніторингу, звітності та верифікації та яка входить до переліку видів діяльності, затвердженого Кабінетом Міністрів України;
5) викиди парникових газів — надходження в атмосферне повітря парникових газів, визначених щодо певного виду діяльності, з джерел викидів парникових газів на установці;
6) внутрішня верифікаційна документація — вся внутрішня документація, підготовлена, складена та отримана верифікатором для фіксації документальних відомостей та обґрунтування діяльності, пов'язаної з верифікацією;
7) Єдиний реєстр з моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів (далі — Єдиний реєстр) — єдина державна електронна інформаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, обробку та облік відомостей про установки та документів у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів;
8) джерело викидів парникових газів — окрема частина установки, з якої здійснюються викиди парникових газів, або процес у межах установки, який призводить до викидів парникових газів;
9) звіт оператора — звіт про викиди парникових газів, складений оператором за результатами моніторингу за звітний період;
10) звіт про вдосконалення — складений оператором звіт, що містить інформацію про вдосконалення процесу моніторингу та інформацію про усунення невідповідностей даних моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів і виконання рекомендацій щодо вдосконалення, наданих верифікатором;
11) звітний період — один календарний рік, протягом якого здійснюється моніторинг та за який складається звіт оператора;
12) моніторинг — збір, обробка, аналіз та зберігання оператором даних для визначення обсягів викидів парникових газів;
13) оператор — юридична особа або фізична особа-підприємець, яка здійснює технічну експлуатацію установки, що перебуває в її власності або користуванні;
14) парникові гази — гази, а саме: двоокис вуглецю (CO₂), метан (CH₄), закис азоту (N₂O), гідрофторвуглець (ГФВ), перфторвуглець (ПФВ), гексафторид сірки (SF₆) та інші газоподібні складові атмосфери, які поглинають та випромінюють інфрачервоне випромінювання;
15) план моніторингу — документ, який визначає комплекс заходів з моніторингу, розробляється оператором на підставі типових форм стандартного або спрощеного плану моніторингу і подається оператором до уповноваженого органу для затвердження;
16) реєстраційна дія — державна реєстрація установки в Єдиному реєстрі, внесення змін до записів Єдиного реєстру, скасування державної реєстрації установок в Єдиному реєстрі;

17) уповноважений орган — центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів;
18) установка — стаціонарний технічний об'єкт, на якому оператор провадить один або більше видів діяльності, а також іншу діяльність, яка має безпосередній технологічний зв'язок з видами діяльності, що провадяться на такому об'єкті, та може впливати на викиди парникових газів.
2. Інші терміни у цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в Цивільному кодексі України, Господарському кодексі України та Законі України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності».
Стаття 2. Сфера дії Закону
1. Дія цього Закону поширюється на відносини, що виникають у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України (далі — моніторинг, звітність та верифікація).
Стаття 3. Законодавство у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України
1. Відносини, що виникають у сфері моніторингу, звітності та верифікації, регулюються Конституцією України, цим Законом, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та іншими нормативно-правовими актами, що регулюють відносини у зазначеній сфері.
2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені законодавством у сфері моніторингу, звітності та верифікації, застосовуються норми міжнародного договору України.

Стаття 4. Основні принципи моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. Основними принципами діяльності, пов'язаної із здійсненням моніторингу, звітності та верифікації, є:
1) законність;
2) повнота, прозорість і точність здійснення моніторингу та звітності;
3) узгодженість, порівнянність та цілісність моніторингу;
4) постійне вдосконалення процесу моніторингу та звітності;
5) достовірність та незалежність верифікації.

Стаття 5. Суб'єкти, які здійснюють державне управління у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. Державне управління у сфері моніторингу, звітності та верифікації відповідно до законодавства здійснюють: Кабінет Міністрів України; центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища; уповноважений орган; інші органи виконавчої влади відповідно до законодавства.
Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. До повноважень Кабінету Міністрів України належить:
1) забезпечення здійснення державної політики у сфері моніторингу, звітності та верифікації;
2) затвердження переліку видів діяльності;

3) затвердження порядку здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів;
4) затвердження порядку верифікації звіту оператора;
5) здійснення інших повноважень, визначених Конституцією та законами України.
Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації, належить:
1) забезпечення формування державної політики у сфері моніторингу, звітності та верифікації;
2) забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері моніторингу, звітності та верифікації;
3) затвердження порядку державної реєстрації установок у Єдиному реєстрі та порядку ведення Єдиного реєстру;
4) затвердження типових форм стандартного та спрощеного плану моніторингу, звіту про вдосконалення та звіту оператора, а також вимог до їх заповнення;
5) розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Кабінету Міністрів України у сфері моніторингу, звітності та верифікації та внесення їх на розгляд Кабінету Міністрів України;
6) здійснення інших функцій у сфері моніторингу, звітності та верифікації відповідно до законодавства.
Стаття 8. Повноваження уповноваженого органу у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. Уповноважений орган відповідно до покладених на нього завдань:
1) узагальнює практику застосування законодавства, розробляє та подає пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів та актів Кабінету Міністрів України у сфері моніторингу, звітності та верифікації, зокрема щодо:
а) порядку здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів;
б) порядку верифікації звіту оператора;
в) переліку видів діяльності;
2) здійснює інформування та надає роз'яснення щодо реалізації державної політики у сфері моніторингу, звітності та верифікації;
3) здійснює організаційно-методичне керівництво та координацію роботи, пов'язаної з моніторингом, звітністю та верифікацією;
4) затверджує план моніторингу та план моніторингу із змінами;
5) визначає обсяги викидів парникових газів у випадках, передбачених порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та має право звернутися до оператора з письмовим запитом про надання інформації, необхідної для визначення обсягів викидів парникових газів;
6) затверджує звіт про вдосконалення;
7) погоджує рішення верифікатора про проведення невізної верифікації;
8) приймає звіт оператора;
9) забезпечує ведення Єдиного реєстру, а також відповідає за технічне, технологічне та програмне забезпечення Єдиного реєстру, збереження та захист даних, що містяться у Єдиному реєстрі;
10) здійснює обмін інформацією та координацію дій з національним органом України з акредитації та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів;
11) бере участь у міжнародному співробітництві з питань моніторингу, звітності та верифікації, вивчення, узагальнення та поширення міжнародного досвіду у зазначеній сфері;
12) здійснює інші функції у сфері моніторингу, звітності та верифікації відповідно до законодавства.
2. Уповноважений орган має право уповноважити підприємства, установи та організації, що належать до сфери його управління, на здійснення окремих функцій у сфері моніторингу, звітності та верифікації.

Стаття 9. Реєстрація установок у Єдиному реєстрі з моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. Установки, з яких здійснюються викиди парникових газів, підлягають реєстрації в Єдиному реєстрі.
Для проведення реєстраційної дії оператор подає заяву, загальні відомості про установку за формою, визначеною порядком державної реєстрації установок у Єдиному реєстрі, і документ, що містить відомості про види та обсяги викидів парникових газів.
За результатами проведення реєстраційної дії уповноважений орган формує виписку з Єдиного реєстру та видає її оператору або уповноваженій ним особі.
У разі зміни даних, зазначених у документах, на підставі яких проводилася реєстраційна дія, оператор протягом 10 робочих днів зобов'язаний звернутися до уповноваженого органу для внесення змін до записів Єдиного реєстру.
Стаття 10. Організація та здійснення моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. Моніторингу підлягають викиди парникових газів у результаті провадження оператором видів діяльності на установці.
2. Моніторинг здійснюється оператором відповідно до плану моніторингу, затвердженого уповноваженим органом відповідно до законодавства. Підстави для застосування оператором стандартного або спрощеного плану моніторингу визначаються порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів, затвердженим Кабінетом Міністрів України.
Для затвердження плану моніторингу оператор або уповноважена ним особа подає:

1) заяву;
2) план моніторингу, розроблений за типовою формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації;
3) підтвердження відповідності визначення обсягу викидів парникових газів та заходів, передбачених планом моніторингу, вимогам порядку здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів;
4) документи, що обґрунтовують застосування оператором методики моніторингу у випадках, передбачених порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів.
У разі наявності істотних змін до плану моніторингу, визначених порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів, оператор або уповноважена ним особа подає до уповноваженого органу для затвердження заяву, план моніторингу із змінами та документи, що обґрунтовують необхідність внесення змін до плану моніторингу.

У випадках, передбачених порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів, розробляється звіт про вдосконалення, який разом із заявою подається до уповноваженого органу для затвердження. Звіт про вдосконалення розробляється оператором за типовою формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації.
3. За результатами моніторингу розробляється звіт оператора, який підлягає верифікації. Звіт оператора розробляється за типовою формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації.

Верифікатор проводить верифікацію на підставі договору, укладеного з оператором.
4. Верифікатор зобов'язаний відвідати установку для проведення верифікації (візита верифікації).

У випадках, передбачених порядком верифікації звіту оператора, верифікатор має право прийняти рішення про проведення невізної верифікації.
Рішення верифікатора про проведення невізної верифікації підлягає погодженню уповноваженим органом, крім випадків, передбачених порядком верифікації звіту оператора, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Для погодження рішення верифікатора про проведення невізної верифікації оператор подає до уповноваженого органу заяву, рішення верифікатора про проведення невізної верифікації, результати аналізу ризиків, що можуть виникнути в разі не проведення візної верифікації, та документи на підтвердження відповідності критеріям проведення невізної верифікації, визначеним порядком верифікації звіту оператора.
5. На підставі інформації, отриманої під час верифікації, оператору видається верифікаційний звіт, що має містити висновок верифікатора за результатами верифікації. Підстави для визнання верифікатором за результатами верифікації звіту оператора задовільним або незадовільним встановлюються порядком верифікації звіту оператора.

6. Звіт оператора, визнаний за результатами верифікації задовільним, подається до уповноваженого органу разом з верифікаційним звітом та заявою про прийняття звіту оператора не пізніше 31 березня року, наступного за звітним періодом.
Документи для прийняття звіту оператора можуть бути подані до уповноваженого органу особисто оператором або уповноваженою ним особою в електронній формі через Єдиний реєстр із дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

Уповноважений орган протягом 20 робочих днів з дня подання документів для прийняття звіту оператора:

перевіряє подані оператором документи на відповідність вимогам законодавства; приймає рішення про прийняття звіту оператора; повертає оператору подані документи разом із вмотивованим висновком у разі відмови у прийнятті звіту оператора.

Прийняття звіту оператора здійснюється на безоплатній основі.
У прийнятті звіту оператора може бути відмовлено у разі:
подання документів неналежною особою;
подання неповного пакета документів для прийняття звіту оператора;
виявлення в документах, поданих для прийняття звіту оператора, недостовірних відомостей;

подання звіту оператора, визнаного за результатами верифікації незадовільним; неусунення обставин, що стали підставою для прийняття рішення про відмову у прийнятті звіту оператора, після закінчення строку, встановленого абзацом п'ятнадцятим цієї частини.

За наявності підстав для відмови у прийнятті звіту оператора уповноважений орган приймає рішення про відмову у прийнятті звіту оператора. У рішенні про відмову у прийнятті звіту оператора зазначається вичерпний перелік обставин, що стали підставою для прийняття такого рішення.

Протягом 10 робочих днів з дня отримання оператором рішення уповноваженого органу про відмову у прийнятті звіту оператора оператор має право усунути зазначені в рішенні уповноваженого органу обставини, що стали підставою для відмови у прийнятті звіту оператора, та повторно подати до уповноваженого органу документи для прийняття звіту оператора. При цьому датою повторного подання документів для прийняття звіту оператора вважається дата першого їх подання.

7. Державний контроль у сфері моніторингу, звітності та верифікації здійснюється відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

У разі необхідності перевірки достовірності даних, наведених у документах, поданих для отримання адміністративної послуги, у тому числі для прийняття звіту оператора, а також неподання таких документів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, протягом трьох місяців з дня подання зазначених документів (виникнення обов'язку щодо подання таких документів) проводить позапланову перевірку.

Стаття 11. Адміністративні послуги у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. До адміністративних послуг у сфері моніторингу, звітності та верифікації (далі — адміністративна послуга) належить проведення реєстраційної дії, затвердження плану моніторингу, затвердження плану моніторингу із змінами, затвердження звіту про вдосконалення, прийняття звіту оператора та погодження рішення верифікатора про проведення невізної верифікації.

Надання адміністративної послуги, крім прийняття звіту оператора, здійснюється згідно з вимогами цієї статті. Прийняття звіту оператора здійснюється згідно з вимогами, визначеними частиною шостою статті 10 цього Закону.

2. Заява про надання адміністративної послуги та документи для отримання адміністративної послуги можуть бути подані до уповноваженого органу особисто оператором або уповноваженою ним особою в електронній формі через Єдиний реєстр із дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

3. Уповноважений орган протягом 20 робочих днів, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті, з дня подання оператором документів для отримання адміністративної послуги:

1) перевіряє подані оператором документи на наявність підстав для надання адміністративної послуги, зупинення розгляду заяви про надання адміністративної послуги, відмови в наданні адміністративної послуги;
2) перевіряє достовірність і повноту відомостей, зазначених у документах, поданих для отримання адміністративної послуги;
3) встановлює відповідність документів, поданих для отримання адміністративної послуги, вимогам законодавства;
4) зупиняє розгляд документів, поданих для отримання адміністративної послуги, за наявності підстав, передбачених цим Законом;
5) приймає рішення про надання адміністративної послуги, відмову в наданні адміністративної послуги;

6) повертає оператору подані документи разом з вмотивованим висновком у разі відмови в наданні адміністративної послуги.

4. Реєстраційна дія проводиться уповноваженим органом протягом 10 робочих днів з дня подання документів для її проведення.

5. Надання адміністративної послуги здійснюється на безоплатній основі.

6. Розгляд заяви та документів, поданих для отримання адміністративної послуги, зупиняється в разі подання неповного пакета документів для отримання адміністративної послуги відповідно до вимог, установлених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Уповноважений орган у п'ятиденний строк після подання оператором заяви щодо надання адміністративної послуги приймає рішення про зупинення розгляду заяви про надання адміністративної послуги та невідкладно повідомляє про це оператору.

У разі якщо оператор протягом 20 робочих днів з дня отримання рішення про зупинення розгляду заяви про надання адміністративної послуги, крім випадків, передбачених абзацом четвертим цієї частини, виконав вимоги уповноваженого органу, зазначені у відповідному рішенні, розгляд заяви відновлюється на підставі рішення уповноваженого органу про відновлення розгляду заяви.

Строк виконання оператором вимог уповноваженого органу, зазначених у рішенні про зупинення розгляду заяви, поданої для проведення реєстраційної дії, становить 10 робочих днів з дня отримання оператором відповідного рішення.

Перебіг строку надання адміністративної послуги продовжується з моменту усунення обставин, що стали підставою для прийняття рішення про зупинення розгляду заяви, з урахуванням часу, що минув до його зупинення.

У рішенні про зупинення розгляду заяви зазначається вичерпний перелік документів, відсутність яких стала підставою для зупинення розгляду такої заяви.

7. Уповноважений орган не має права вимагати від оператора надання інших документів, крім тих, відсутність яких стала підставою для прийняття рішення про зупинення розгляду заяви.

У разі невиконання оператором зазначених у рішенні вимог протягом строку, встановленого частиною шостою цієї статті, уповноважений орган приймає рішення про відмову в наданні адміністративної послуги.

8. У наданні адміністративної послуги може бути відмовлено в разі:

1) подання документів для отримання адміністративної послуги неналежною особою;
2) виявлення в документах, поданих для отримання адміністративної послуги, недостовірних відомостей;
3) невідповідності поданих документів вимогам, установленим цим Законом;
4) якщо після закінчення строку, встановлених частиною шостою цієї статті, не усунути обставин, що стали підставою для прийняття рішення про зупинення розгляду заяви про надання адміністративної послуги.

За наявності підстав для відмови в наданні адміністративної послуги уповноважений орган приймає рішення про відмову в наданні адміністративної послуги.

У рішенні про відмову в наданні адміністративної послуги зазначається вичерпний перелік обставин, що стали підставою для прийняття такого рішення.

Стаття 12. Вимоги до документів, що подаються для отримання адміністративної послуги

1. Документи, що подаються до уповноваженого органу для отримання адміністративної послуги, повинні відповідати вимогам, установленим цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

2. Відповідальність за достовірність даних, що містяться в документах, що подаються до уповноваженого органу для проведення реєстраційної дії, затвердження плану моніторингу, затвердження плану моніторингу із змінами, затвердження звіту про вдосконалення та прийняття звіту оператора, несе оператор, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини.

Відповідальність за достовірність даних, що містяться в рішенні верифікатора про проведення невізної верифікації та верифікаційному звіті, несе верифікатор.

Стаття 13. Основні права та обов'язки оператора

1. Оператор має право:

1) визначати верифікатора для здійснення ним верифікації на договірній основі з урахуванням вимог, установлених порядком верифікації звіту оператора;
2) одержувати від верифікатора верифікаційний звіт за результатами здійснення ним верифікації;
3) здійснювати інші права відповідно до законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації.
2. Оператор зобов'язаний:
1) зареєструвати установку в Єдиному реєстрі;
2) розробити план моніторингу відповідно до порядку здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів;
3) подавати план моніторингу до уповноваженого органу для затвердження;
4) встановлювати, документувати, впроваджувати та підтримувати письмові процедури обробки даних для моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів і надавати документи, передбачені порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів;
5) подавати до уповноваженого органу для затвердження звіт про вдосконалення;
6) забезпечувати здійснення моніторингу викидів парникових газів відповідно до плану моніторингу;
7) розробити звіт оператора та подати його на верифікацію;

ДОКУМЕНТИ

8) надавати верифікатору доступ до установки, об'єктів та інформації, необхідних для проведення верифікації, у порядку, встановленому порядком верифікації звіту оператора;

9) подавати звіт оператора, що за результатами верифікації визнано задовільним, до уповноваженого органу разом з верифікаційним звітом протягом строку, встановленого цим Законом;

10) враховувати рекомендації, зазначені у верифікаційних звітах, під час здійснення моніторингу;

11) подавати до уповноваженого органу для затвердження план моніторингу із змінами та повідомляти уповноваженому органу про наявність підстав для внесення змін до плану моніторингу у випадках, передбачених порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів;

12) забезпечувати зберігання документів, визначених порядком здійснення моніторингу та звітності щодо викидів парникових газів, протягом встановленого строку;

13) здійснювати інші обов'язки відповідно до законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації.

Стаття 14. Основні права та обов'язки верифікатора

1. Верифікатор має право:

1) визначати форми та методи проведення верифікації відповідно до цього Закону, порядку верифікації звіту оператора та договору з оператором;

2) отримувати документи, матеріали та відомості, наявні в оператора, необхідні для проведення верифікації, в обсягах, установлених законодавством;

3) залучати фахівців з технічних питань для отримання висновків та роз'яснень з питань щодо проведення верифікації;

4) приймати рішення про проведення невиізної верифікації за умови дотримання вимог, передбачених законодавством;

5) здійснювати інші права відповідно до законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації.

2. Верифікатор зобов'язаний:

1) проводити верифікацію звіту оператора відповідно до законодавства;

2) забезпечити компетентність персоналу, залученого до діяльності з верифікації;

3) підготувати та скласти внутрішню верифікаційну документацію;

4) забезпечити проведення внутрішньої перевірки верифікаційного звіту та внутрішньої верифікаційної документації відповідно до порядку верифікації звіту оператора;

5) підготувати та видати оператору верифікаційний звіт;

6) забезпечити надання на запит уповноваженого органу або національного органу України з акредитації доступу до внутрішньої верифікаційної документації;

7) зберігати конфіденційність інформації, отриманої під час верифікації, не розголошувати відомостей, до яких верифікатор має доступ під час проведення верифікації, і не використовувати їх у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб;

8) здійснювати інші обов'язки відповідно до законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації.

Стаття 15. Незалежність верифікатора

1. Верифікатор повинен бути незалежним від оператора та уповноваженого органу і неупередженим у провадженні діяльності з верифікації.

Стаття 16. Інформація про викиди парникових газів

1. Правовий режим інформації, що міститься в документах щодо моніторингу, звітності та верифікації, визначається законами України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Інформація про кількісні та якісні показники викидів парникових газів є відкритою і доступ до неї не може бути обмежений.

Стаття 17. Участь громадськості

1. Громадські об'єднання, їх члени або уповноважені представники, а також фізичні або юридичні особи, їх об'єднання, організації або групи мають такі права у сфері моніторингу, звітності та верифікації:

1) залучувати та одержувати від органів державної влади в обсязі та порядку, встановлених законодавством, інформацію про їх діяльність у сфері моніторингу, звітності та верифікації;

2) вносити пропозиції щодо вдосконалення нормативно-правового регулювання відносин, що виникають у сфері моніторингу, звітності та верифікації, до органів державної влади та осіб, які беруть участь у прийнятті рішень із зазначених питань;

3) проводити заходи щодо інформування населення з питань здійснення моніторингу, звітності та верифікації.

Законами України можуть бути визначені також інші права громадськості у сфері моніторингу, звітності та верифікації.

Стаття 18. Міжнародне співробітництво у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері моніторингу, звітності та верифікації.

2. Уповноважений орган може надавати відповідним органам іноземних держав і міжнародним організаціям та одержувати від них інформацію з питань здійснення моніторингу, звітності та верифікації з додержанням вимог законодавства.

Стаття 19. Відповідальність за порушення законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів з установок, розташованих на території України

1. Особи, винні у порушенні цього Закону, несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 20. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності протягом трьох місяців з дня його опублікування та вводиться в дію з 1 січня 2021 року.

2. До врегулювання питання щодо функціонування Єдиного реєстру операторам або уповноваженим ними особам дозволяється подавати документи для здійснення реєстраційної дії, затвердження плану моніторингу, затвердження плану моніторингу із змінами, затвердження звіту про вдосконалення, прийняття звіту оператора та погодження рішення верифікатора про проведення невиізної верифікації в письмовій формі (на паперових носіях) особисто або за допомогою засобів поштового зв'язку.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122): доповнити статтею 91⁶ такого змісту:

«Стаття 91⁶. Порушення вимог законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів

Порушення оператором установки вимог законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів:

невиконання обов'язку щодо державної реєстрації установки або внесення змін до записів Єдиного реєстру з моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів;

неподання плану моніторингу, плану моніторингу із змінами, звіту про вдосконалення, звіту оператора, що за результатами верифікації визнано задовільним, та верифікаційного звіту в установленому законодавством порядку;

надання верифікатору чи центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів, завідомо недостовірних чи неповних відомостей, пов'язаних із здійсненням оператором моніторингу викидів парникових газів;

невиконання затвердженого плану моніторингу, плану моніторингу із змінами — тягнуть за собою накладення штрафу на фізичних осіб — підприємців від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від п'ятдесяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, — тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб: підприємців від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від двохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік»;

главу 13 доповнити статтею 172¹⁻² такого змісту:

«Стаття 172¹⁻². Порушення процедур верифікації звіту оператора про викиди парникових газів

Порушення верифікатором процедур верифікації звіту оператора про викиди парникових газів — тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб верифікатора від п'ятдесяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, — тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб верифікатора від двохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік»;

абзац перший частини першої статті 212³ після слів «Про оцінку впливу на довкілля» доповнити словами «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;

статтю 221 після цифр «91⁵» доповнити цифрами «91⁶»;

у частині першій статті 244⁷ слово і цифри «статтею 188⁸» замінити словами і цифрами «статтями 172¹⁻² і 188⁹»;

абзац тридцятий пункту 1 частини першої статті 255 після цифр «91⁵» доповнити цифрами «91⁶», а після слів «у сфері оцінки впливу на довкілля» — словами «порушення вимог законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;

2) у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):

частину першу статті 20 доповнити пунктом «с» такого змісту:

«с) забезпечення формування державної політики у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;

частину першу статті 20¹ доповнити пунктом «д» такого змісту:

«д) здійснення повноважень у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;

абзац другий пункту «а» частини першої статті 20² доповнити словами «про моніторинг, звітність та верифікацію викидів парникових газів»;

3) частину першу статті 10 Закону України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 32, ст. 170; 2009 р., № 24, ст. 297; 2012 р., № 36, ст. 420) після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«верифікаторів відповідно до Закону України «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

4) частину четверту статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389; 2017 р., № 4, ст. 36) після слів «державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення» доповнити словами «державного контролю за додержанням законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів».

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити внесення змін до нормативно-правових актів щодо акредитації.

6. Національному органу України з акредитації у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом розробити та затвердити порядок здійснення акредитації верифікаторів та інші документи, необхідні для впровадження акредитації верифікаторів.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про затвердження Голови та складу Національної комісії з радіаційного захисту населення України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити чисельний склад Національної комісії з радіаційного захисту населення України в кількості 25 осіб.

2. Затвердити Національну комісію з радіаційного захисту населення України у такому складі:

КОПИЛЕНКО Олександр Любомирович	—	академік Національної академії наук України, професор, народний депутат України;
БАЗИКА Димитрій Анатолійович	—	академік Національної академії медичних наук України, генеральний директор Державної установи «Національний науковий центр радіаційної медицини Національної академії медичних наук України»;
БЕРШЕДА Євген Романович	—	член-кореспондент Національної академії наук України, професор, виконував обов'язки директора Інституту законодавства Верховної Ради України;
БЛЮМ Ярослав Борисович	—	академік Національної академії наук України, директор Державної установи «Інститут харчової біотехнології та геноміки Національної академії наук України»;

БОНДАР Олександр Іванович	—	ректор Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління, член-кореспондент Національної академії аграрних наук України, заслужений діяч науки і техніки України, доктор біологічних наук, професор;
---------------------------	---	---

БОРИСЮК Михайло Миколайович	—	кандидат сільськогосподарських наук із спеціальності екологія, керівник секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування;
-----------------------------	---	--

ДОЛІН Віктор Володимирович	—	доктор геологічних наук, професор, заступник директора Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України»;
----------------------------	---	--

ДЬОМИНА Емілія Анатоліївна	—	доктор біологічних наук, завідувач відділу біологічних ефектів іонізуючого та неіонізуючого випромінювання Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького Національної академії наук України;
----------------------------	---	---

ЗАБУЛОНОВ Юрій Леонідович	—	член-кореспондент Національної академії наук України, директор Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України»;
---------------------------	---	--

КЛЕПІКОВ Вячеслав Федорович	—	член-кореспондент Національної академії наук України, директор Інституту електрофізики і радіаційних технологій Національної академії наук України;
-----------------------------	---	---

КОВАЛЕНКО Григорій Дмитрович	—	доктор фізико-математичних наук, професор, директор Інституту фізики високих енергій і ядерної фізики Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут»;
------------------------------	---	---

КРАВЕЦЬ Олександра Петрівна	—	доктор біологічних наук, завідувач відділу біофізики та радіобіології Інституту клітинної біології та генетичної інженерії Національної академії наук України;
-----------------------------	---	--

ЛИПСЬКА Алла Іванівна	—	доктор біологічних наук, завідувач відділу радіобіології і радіоекології Інституту ядерних досліджень Національної академії наук України;
-----------------------	---	---

ЛОГАНОВСЬКИЙ Костянтин Миколайович	—	завідувач відділу радіаційної психоневрології Державної установи «Національний науковий центр радіаційної медицини Національної академії медичних наук України», доктор медичних наук, професор;
------------------------------------	---	--

НОСОВСЬКИЙ Анатолій Володимирович	—	член-кореспондент Національної академії наук України, директор Інституту проблем безпеки АЕС Національної академії наук України;
-----------------------------------	---	--

РАШИДОВ Намік Мамедович	—	доктор біологічних наук, завідувач лабораторії Інституту клітинної біології та генетичної інженерії Національної академії наук України;
-------------------------	---	---

СЕРДЮК Андрій Михайлович	—	академік Національної академії медичних наук України, директор Державної установи «Інститут громадського здоров'я ім. О.М. Марзєєва Національної академії медичних наук України»;
--------------------------	---	---

СКАЛЕЦЬКИЙ Юрій Миколайович	—	завідувач лабораторії безпекових стратегій в охороні здоров'я Державної установи «Інститут громадського здоров'я ім. О.М. Марзєєва Національної академії медичних наук України», доктор медичних наук, професор;
-----------------------------	---	--

СУШКО Віктор Олександрович	—	доктор медичних наук, професор, перший заступник генерального директора Державної установи «Національний науковий центр радіаційної медицини Національної академії медичних наук України»;
----------------------------	---	--

ТРОНЬКО Микола Дмитрович	—	член-кореспондент Національної академії наук України, академік Національної академії медичних наук України, віце-президент Національної академії медичних наук України, директор Державної установи «Інститут ендокринології та обміну речовин імені В.П. Комісаренка Національної академії медичних наук України»;
--------------------------	---	---

ЧЕХУН Василь Федорович	—	академік Національної академії наук України, директор Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького Національної академії наук України;
------------------------	---	--

ШИБЕЦЬКИЙ Юрій Олександрович	—	кандидат геологічних наук, старший науковий співробітник Державної установи «Науковий центр радіогідроекологічних полігонних досліджень Національної академії наук України»;
------------------------------	---	--

ШКАРЛЕТ Сергій Миколайович	—	ректор Чернігівського національного технологічного університету, професор, доктор економічних наук;
----------------------------	---	---

ЯКИМЧУК Руслан Андрійович	—	кандидат біологічних наук, науковий співробітник Інституту фізіології рослин і генетики Національної академії наук України;
---------------------------	---	---

ЯЦЕНКО Володимир Михайлович	—	віце-президент Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Союз Чорнобиль України», народний депутат України першого, другого і третього скликань.
-----------------------------	---	--

3. Затвердити Копиленка Олександра Любомировича, народного депутата України дев'ятого скликання, академіка Національної академії наук України, професора, Головою Національної комісії з радіаційного захисту населення України.

4. Визнати такими, що втратили чинність:

Постанову Верховної Ради України «Про чисельність та склад Національної комісії з радіаційного захисту населення України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 9, ст. 99);

пункт 2 Постанови Верховної Ради України «Про затвердження Положення про Національну комісію з радіаційного захисту населення України» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 49, ст. 743).

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ

м. Київ
20 грудня 2019 року
№ 426-ІХ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 грудня 2019 р. № 1390-р
Київ

Про внесення змін до плану заходів на 2017—2019 роки з реалізації Стратегії розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на період до 2020 року

Внести до плану заходів на 2017—2019 роки з реалізації Стратегії розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 р. № 601 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 72, ст. 2211), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1390-р

ЗМІНИ,
що вносяться до плану заходів на 2017—2019 роки з реалізації Стратегії розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на період до 2020 року

1. Пункти 84 і 85 викласти в такій редакції:		
«84. Підготовка проекту Закону України «Про брокерську діяльність у сфері нерухомості» та його супроводження у Верховній Раді України до прийняття	Фонд державного майна Мінекономіки Держфінмоніторинг Мін'юст Мінфін	до прийняття
85. Підготовка пропозицій щодо визначення чітких критеріїв професійної посередницької діяльності на ринку нерухомості	Фонд державного майна Мінекономіки Держфінмоніторинг Мінфін	разом із набранням чинності Законом».
2. У тексті плану заходів слово «Мінекономрозвитку» замінити словом «Мінекономіки».		

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2019 р. № 1392-р
Київ

Про реалізацію експериментального проекту щодо впровадження електронного документообігу електронної товарно-транспортної накладної

1. Погодитися з пропозицією Міністерства інфраструктури щодо запровадження на території України експериментального проекту щодо впровадження електронного документообігу електронної товарно-транспортної накладної (далі — експериментальний проект).

2. Міністерству інфраструктури:

затвердити до 17 січня 2020 р. порядок реалізації експериментального проекту; подати до 31 серпня 2020 р. Кабінетові Міністрів України звіт про результати реалізації експериментального проекту.

3. Взяти до відома, що:

на період реалізації експериментального проекту адміністратором системи електронного документообігу електронної товарно-транспортної накладної є громадська організація «Інститут аналітики та адвокації», яка володіє зазначеною системою та зобов'язується передавати в повному обсязі виключні майнові авторські права на неї в державну власність після завершення реалізації експериментального проекту;

учасниками експериментального проекту є товариства з обмеженою відповідальністю «СОВТЕС», «ВЧАСНО СЕРВІС», «ДОКУМЕНТ.ОНЛАЙН», «ІНТЕКРЕСІ ДІЛЗ», «АТС», «СМАРТТЕНДЕР», «ППЛ 33-35», які укладають угоди про підключення з громадською організацією «Інститут аналітики та адвокації»;

супроводження та координація експериментального проекту здійснюються Міністерством інфраструктури;

експериментальний проект реалізується до 31 липня 2020 року.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 листопада 2019 р. № 1402-р
Київ

Про схвалення Стратегії розвитку імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, на період до 2022 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації

1. Схвалити Стратегію розвитку імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, на період до 2022 року, що додається.

2. Затвердити план заходів щодо реалізації Стратегії розвитку імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, на період до 2022 року, що додається.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади: забезпечити виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням; подавати щокварталу до 25 числа наступного місяця Міністерству охорони здоров'я інформацію про стан виконання плану заходів для її узагальнення та подання до 30 числа Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 27 листопада 2019 р. № 1402-р

СТРАТЕГІЯ
розвитку імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, на період до 2022 року

Загальна частина

На сьогодні імунопрофілактика визнана одним з найуспішніших і економічно ефективних заходів у сфері громадського здоров'я. Щороку завдяки заходам з імунопрофілактики вдається врятувати від 2 до 3 млн. дітей у всьому світі. Глобальне охоплення населення профілактичними щепленнями дає змогу щороку запобігти настанню 1,5 млн. летальних випадків від інфекційних хвороб.

Основними цілями імунопрофілактики є збереження здоров'я населення через зниження рівня захворюваності, смертності та інвалідності від інфекційних хвороб, формування колективного імунітету та зниження витрат системи охорони здоров'я на лікування інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики.

Для забезпечення і підтримання епідемічного благополуччя в Україні щодо інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, необхідно забезпечити рекомендаційний Всесвітній організацією охорони здоров'я обсяг охоплення населення профілактичними щепленнями.

Аналіз сучасного стану імунопрофілактики

В Україні за останні п'ять років склалася нестийка епідемічна ситуація щодо інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики. Захворюваність на кір, краснуху, епідемічний паротит, кашлюк, дифтерію набуває некерованого характеру, про що свідчить чергування періодів підйому і спаду захворюваності, зменшення міжепідемічного періоду.

Внаслідок недостатнього рівня фінансової підтримки системи охорони здоров'я в попередні роки, громадської недовіри до профілактичних щеплень, відсутності довгострокової стратегії імунопрофілактики та стратегічного багаторічного планування постачання імунобіологічних препаратів фіксуються критичні рівні охоплення населення обов'язковими профілактичними щепленнями та нестабільний рівень забезпечення медичними імунобіологічними препаратами.

Основними причинами виникнення проблеми є: відсутність стратегічного багаторічного планування постачання медичних імунобіологічних препаратів; несвочасне та не в повному обсязі постачання медичних імунобіологічних препаратів до регіонів.

Фінансування за залишковим принципом таких важливих напрямів, як безпека ін'єкцій, контроль за належним дотриманням умов «холодового ланцюга», епідеміологічний нагляд за інфекційними хворобами, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, призвело до зниження рівня охоплення профілактичними щепленнями, зокрема дітей першого року життя. З року в рік накопичувалася «нешеплена» група дітей та суттєво знижувався рівень колективного імунітету.

Суттєве зниження рівня охоплення населення профілактичними щепленнями в Україні частково зумовлено активізацією антивакцинальної пропаганди, що знижувало рівень прихильності населення до імунопрофілактики.

Однією з причин є низький рівень поінформованості медичної спільноти про сучасні дані, засновані на доказах щодо ефективності та безпеки вакцин. Це пов'язано з відсутністю адекватного потребам часу інформаційного наповнення програм до- та післядипломної підготовки лікарів та середнього медичного персоналу.

Відсутність нормативно-правових підстав для довгострокового планування потреби в медичних імунобіологічних препаратах стала однією з вагомих причин погіршення ситуації стосовно планування та фінансування заходів з імунопрофілактики, що не дало змоги системно здійснювати заходи із зміцнення боротьби з інфекційними хворобами, обґрунтовувати довгострокову потребу у фінансових ресурсах для оптимальної реалізації програми імунопрофілактики на державному рівні.

Проблеми, які потребують розв'язання

Основними проблемами у сфері імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, є: відсутність належного рівня фінансування заходів з імунопрофілактики; низький рівень поінформованості батьків та медичної спільноти про сучасні дані, засновані на доказах щодо ефективності та безпеки вакцин; складні механізми державної реєстрації та ввезення на територію України лікарських засобів;

неефективний контроль за належним дотриманням умов «холодового ланцюга» під час зберігання та транспортування імунобіологічних препаратів; неузгодженість норм законодавчих актів стосовно обмеження допуску дітей, щодо яких відсутні відомості про обов'язкові профілактичні щеплення відповідно до календаря профілактичних щеплень, до організованих дитячих колективів; відсутність механізму притягнення до юридичної відповідальності батьків та/або інших законних представників за відмову від вакцинації дітей; наявність технічних бар'єрів для проведення профілактичних щеплень під час здійснення медичної практики суб'єктами господарювання незалежно від форми власності; наявність необґрунтованих медичних протипоказань для вакцинації.

Мета та строки реалізації Стратегії

Метою Стратегії є забезпечення зниження рівня захворюваності інфекційними хворобами, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, смертності та інвалідності внаслідок інфекційних хвороб з використанням високоякісних, безпечних продуктів і технологій, які за певних умов будуть доступними всім верствам населення.

Стратегію передбачається реалізувати до 2022 року.

Напрями реалізації Стратегії

Напрямами реалізації Стратегії є: забезпечення пріоритетності здійснення заходів з імунопрофілактики населення, удосконалення законодавства та забезпечення стабільного фінансування зазначених заходів; забезпечення доступу населення до ефективних, безпечних та економічно обґрунтованих заходів з імунопрофілактики; формування у населення, медичної спільноти та представників державної влади усвідомлення цінності та необхідності імунопрофілактики та забезпечення соціального попиту на обов'язкові профілактичні щеплення; оптимізація і забезпечення сталого функціонування систем проведення моніторингу та оцінки ефективності заходів з імунопрофілактики.

Шляхи і способи реалізації Стратегії

Для реалізації Стратегії передбачається: запровадження належного фінансування заходів з імунопрофілактики з урахуванням результатів проведеного аналізу наслідків недостатнього рівня охоплення населення щепленнями та формування економічних прогнозів для системи охорони здоров'я та економіки країни загалом;

розроблення порядку визначення потреби в медичних імунобіологічних препаратах (вакцинах) та медичних виробах, які використовуються для профілактичних щеплень, і виконання багаторічних планів заходів щодо проведення профілактичних щеплень;

підвищення ефективності системи закупівлі медичних імунобіологічних препаратів та медичних виробів, які використовуються для профілактичних щеплень, шляхом проведення щорічного аналізу такої системи закупівлі;

забезпечення здійснення заходів з імунопрофілактики з метою охоплення цільових груп населення, які не вакциновані в повному обсязі відповідно до календаря профілактичних щеплень;

забезпечення державного фінансування закупівлі медичних імунобіологічних препаратів, призначених для проведення екстреної профілактики та лікування інфекційних хвороб, що супроводжуються високим рівнем летальності (дифтерія, сказ, правець, ботулізм, туляремія);

проведення комплексного перегляду та гармонізації з міжнародними стандартами нормативно-правових актів, що регулюють питання імунопрофілактики; визначення механізму координації і зміцнення співробітництва центральних органів виконавчої влади, закладів охорони здоров'я, професійних об'єднань та представників громадянського суспільства, залучених до здійснення заходів з імунопрофілактики;

спрощення механізму державної реєстрації та ввезення на територію України лікарських засобів, які включені до переліку засобів для попередження загроз виникнення епідемії інфекційних хвороб та отруєнь, для оптимізації конкурентного середовища на вітчизняному ринку медичних імунобіологічних препаратів шляхом розширення їх асортименту;

удосконалення нормативно-правових актів щодо процедури реєстрації (перереєстрації) медичних імунобіологічних препаратів (вакцин/сироваток);

удосконалення процедури щодо виявлення, реєстрації, повідомлення, ведення систематичного обліку, звітності, розслідування випадків несприятливих подій після імунізації та встановлення причинно-наслідкового зв'язку між несприятливими подіями та медичним імунобіологічним препаратом, що застосовувався;

забезпечення доступу до послуг з вакцинації та належної якості їх надання, усунення технічних бар'єрів для проведення профілактичних щеплень під час здійснення медичної практики суб'єктами господарювання незалежно від форми власності з дотриманням вимог щодо безпеки імунізації та матеріально-технічного оснащення приміщень;

проведення перегляду та удосконалення освітніх програм з питань імунопрофілактики в закладах освіти, що здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти у сфері охорони здоров'я, для розширення і оновлення розділів з імунології та інфекційних хвороб відповідно до сучасної доказової бази і статистичних даних, запровадження підходів до навчання медичних працівників на робочому місці;

впровадження в практику планування комунікаційної роботи результатів моніторингу громадської думки щодо імунопрофілактики;

забезпечення суспільства в цілому та органів охорони здоров'я, зокрема, науково обґрунтованою, сучасною, достовірною інформацією про значущість і користь імунопрофілактики, у тому числі щодо ризиків, пов'язаних з інфекційними хворобами, порівняно з ризиками імунопрофілактики;

застосування різноманітних традиційних і нових засобів поширення інформації про імунопрофілактику;

удосконалення систем моніторингу та епідеміологічного нагляду за інфекційними хворобами (дифтерія, поліомієліт, гепатит В, кір, краснуха тощо), яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, з урахуванням вітчизняного та міжнародного досвіду і забезпечення їх функціонування на перехідному етапі розбудови системи громадського здоров'я;

підвищення якості даних про імунопрофілактику і забезпечення проведення їх аналізу та використання його результатів на регулярній основі на всіх рівнях з метою підвищення ефективності програмної діяльності через впровадження в практику стандартних операційних процедур;

розроблення порядку оперативного реагування на надзвичайні події, пов'язані із спалахами інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики;

забезпечення проведення моніторингу дотримання оптимальних температурних режимів зберігання і транспортування медичних імунобіологічних препаратів від підприємства-виробника до споживача.

Очікувані результати реалізації Стратегії

Реалізація Стратегії спрямована на досягнення таких результатів: охоплення вакцинацією трьома дозами адсорбованої коклюшно-дифтерійно-правцевої вакцини не менше ніж 95 відсотків населення на національному рівні, зокрема на обласному рівні не менше ніж 90 відсотків;

дотримання не менше ніж 80 відсотками цільових груп населення, які пропустили планову імунізацію в 2008—2016 роках, однієї дози вакцини проти дифтерії, правця, кору, краснухи та епідемічного паротиту відповідно до віку шляхом здійснення додаткових заходів з імунопрофілактики (турова імунізація, національні дні імунізації або форсована планова імунізація);

охоплення вакцинацією трьома дозами поліомієлітної вакцини не менше ніж 95 відсотків населення; відсутність випадків передачі дикого і циркулюючого вакциноспродіреного вірусу поліомієліту; переривання більше ніж на 12 місяців передачі ендемічних вірусів кору та краснухи;

охоплення вакцинацією першою дозою вакцини проти гепатиту В (у перші 24 години після народження) 95 відсотків населення;

забезпечення МОЗ фінансування заходів з імунопрофілактики в межах календаря профілактичних щеплень;

відсутність перебоїв в поставках і формування необхідних (у тому числі буферних — 25 відсотків річної потреби) запасів якісних та безпечних вакцин і медичних виробів, які використовуються для профілактичних щеплень, на всіх адміністративних рівнях.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів у межах асигнувань, передбачених на відповідний рік, міжнародної технічної допомоги, благодійної та іншої безповоротної допомоги та інших джерел.

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 27 листопада 2019 р. № 1402-р

ПЛАН

заходів щодо реалізації Стратегії розвитку імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, на період до 2022 року

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання	Індикатор виконання
1. Фінансове забезпечення програм імунізації відповідно до календаря профілактичних щеплень під час планування та виконання бюджету на відповідний рік	МОЗ	2020 — 2022 роки	забезпечено фінансування заходів з імунопрофілактики відповідно до календаря профілактичних щеплень
2. Удосконалення законодавства в частині обмеження допуску дітей, щодо яких відсутні відомості про обов'язкові профілактичні щеплення відповідно до календаря профілактичних щеплень, до закладів дошкільної освіти та забезпечення прав дітей згідно з Конвенцією про права дитини щодо доступу до якісних та своєчасних профілактичних заходів (охоплення не менше 95 відсотків дітей обов'язковими профілактичними щепленнями)	МОЗ МОН	II квартал 2021 р.	внесено зміни до відповідних нормативно-правових актів
3. Проведення аналізу нормативно-правових актів та визначення оптимальних шляхів запровадження механізму притягнення до юридичної відповідальності за відмову батьків та/або інших законних представників від вакцинації дітей	МОЗ Мінсоцполітики інші центральні органи виконавчої влади	—	опубліковано аналітичний звіт
4. Розроблення, затвердження та щорічне оновлення плану заходів з проведення загальнонаціональних інформаційно-просвітницьких кампаній з актуальних питань у сфері імунопрофілактики	МОЗ	IV квартал 2020 р.	затверджено відповідні заходи
5. Урегулювання на законодавчому рівні питання презумпції згоди на проведення профілактичних щеплень	МОЗ Держлікслужба	—	внесено відповідний законопроект до Верховної Ради України
6. Внесення змін до нормативно-правових актів щодо:	МОЗ Національна академія медичних наук (за згодою) Держлікслужба громадські об'єднання (за згодою)		внесено зміни до відповідних нормативно-правових актів

1) етапів медичного огляду перед щепленням та виключення необґрунтованих медичних протипоказань перед вакцинацією; 2) забезпечення проведення моніторингу дотримання оптимальних температурних режимів зберігання і транспортування медичних імунобіологічних препаратів від підприємства-виробника до споживача;

3) оптимізації календаря профілактичних щеплень згідно із сучасними міжнародними рекомендаціями, зокрема із визначенням груп ризику для окремих інфекційних хвороб (грипу)

7. Впровадження порядку оперативного реагування на надзвичайні події, пов'язані із спалахами інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики

8. Удосконалення процедури реєстрації (перереєстрації) медичних імунобіологічних препаратів (вакцин/сироваток)

9. Забезпечення щорічного визначення потреби та відповідного фінансування закупівлі медичних імунобіологічних препаратів для проведення обов'язкових щеплень згідно з календарем профілактичних щеплень для окремих категорій працівників у зв'язку з особливостями виробництва або виконуваної ними роботи

10. Розроблення та затвердження Національного плану заходів щодо імунопрофілактики на 2023—2028 роки із зазначенням цілей, завдань, показників, строків та відповідальних за їх виконання

11. Перегляд та актуалізація освітніх програм (програм професійного навчання, перепідготовки, підвищення кваліфікації) для здобувачів вищої освіти в галузі знань «Охорона здоров'я» та медичних працівників щодо імунопрофілактики

12. Удосконалення процедури щодо виявлення, реєстрації, повідомлення, ведення систематичного обліку, звітності, розслідування випадків несприятливих подій після імунізації та встановлення причинно-наслідкового зв'язку з медичним імунобіологічним препаратом, що застосовувався

13. Удосконалення процедури здійснення контролю за якістю проведення фармакологічного нагляду за імунобіологічними препаратами

14. Удосконалення електронної автоматизованої інформаційної системи фармакологічного нагляду щодо випадків несприятливих подій після імунізації, а також процедури збору, верифікації та звітування щодо несприятливих подій після імунізації

15. Проведення оцінки та вдосконалення системи епідеміологічного нагляду за інфекційними хворобами (дифтерія, поліомієліт, гепатит В, кір, краснуха), яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, з урахуванням вітчизняного та міжнародного досвіду

16. Визначення механізму здійснення контролю за належним дотриманням умов «холодового ланцюга» на всіх етапах транспортування та зберігання імунобіологічних препаратів

17. Забезпечення розроблення навчальних планів з імунопрофілактики, які спрямовані на підвищення професійного рівня фахівців з питань імунізації регіональних центрів громадського здоров'я, та їх виконання

18. Розроблення та затвердження акта Кабінету Міністрів України з питань реалізації державних гарантій медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій для первинної медичної допомоги на 2021 рік, в якому передбачається встановлення доплат лікарям первинної медичної допомоги за досягнення показників імунізації населення, вищих за цільові

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2019 р. № 1233-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству внутрішніх справ на 2019 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству внутрішніх справ на 2019 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл:

1) видатків споживання державного бюджету у сумі 3 100 тис. гривень шляхом зменшення їх обсягу за бюджетною програмою 1001010 «Керівництво та управління діяльністю Міністерства внутрішніх справ України» та збільшення їх обсягу за бюджетною програмою 1007020 «Забезпечення діяльності підрозділів, установ та закладів Національної поліції України»;

2) видатків розвитку державного бюджету у сумі 7 326,5 тис. гривень шляхом зменшення їх обсягу за бюджетною програмою 1006280 «Забезпечення діяльності сил цивільного захисту» та збільшення їх обсягу за бюджетною програмою 1001220 «Створення єдиної авіаційної системи безпеки та цивільного захисту».

2. Забезпечити: Міністерству внутрішніх справ — погодження перерозподілу видатків, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету; Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 грудня 2019 р. № 1315-р
Київ

Деякі питання наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця»

Погодити кандидатури Лещенка Сергія Анатолійовича та Журавльова Олега Сергієвича на посади членів наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця» як представників держави.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «МЕЛЬНИК ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF MELNYK v. UKRAINE)

(заява № 28412/10)

Стислий виклад рішення від 21 листопада 2019 року

У січні 2007 року заявника затримали за підозрою у вчиненні розбійного нападу. Він стверджував, що зазнав жорстокого поводження працівників міліції з метою отримання від нього зізнавальних показань. За результатами судово-медичної експертизи у заявника були зафіксовані тілесні ушкодженнями, кваліфіковані як легкі.

Прокуратура Деснянського району м. Києва (далі — прокуратура) винесла постанову про відмову в порушенні кримінальної справи щодо працівників міліції у зв'язку з жорстоким поводженням із заявником. Заявник неодноразово оскаржував зазначену постанову в судах, проте його скарги були залишені без задоволення, а постанова без змін.

Заявника було визнано винним та обрано покарання у вигляді позбавлення волі, яке він відбував у Коростенській виправній колонії № 71, Райківській виправній колонії № 73 та Білоцерківській виправній колонії № 35 (далі — установи виконання покарань).

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на жорстоке поводження працівників міліції та непроведення ефективного розслідування у зв'язку з цим, а також на ненадання йому належної медичної допомоги та неналежні побутові умови в установах виконання покарань та відсутність доступних йому національних засобів юридичного захисту. За пунктом 1 статті 6 Конвенції заявник скаржився на несправедливий судовий розгляд його кримінальної справи.

Європейський суд, враховуючи, що заявник зізнався у вчиненні злочину під час незадокументованого затримання за відсутності таких процесуальних гарантій, як доступ до захисника, та відмовився від пізнавальних показань невдовзі після цього, а також, що заявнику було відмовлено в ефективному розслідуванні його небезпідставної скарги на жорстоке поводження, констатував порушення процесуального та матеріального аспектів статті 3 Конвенції.

Скаргу заявника стосовно ненадання йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою в установах виконання покарань Європейський суд відхилив як необґрунтовану, оскільки твердження заявника обмежувалися загальними обвинуваченнями органів державної влади.

Щодо скарг заявника на неналежні умови тримання під вартою в установах виконання покарань, Європейський суд, посилаючись на обставини цієї справи та свою попередню практику встановив порушення статей 3 та 13 Конвенції і констатував відсутність у заявника практичної можливості скористатися ефективними засобами юридичного захисту у зв'язку з його скаргами на побутові умови тримання під вартою.

Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з несправедливістю кримінального провадження з огляду на використання отриманих під тиском зізнавальних показань заявника.

Скаргу заявника на безсторонність національних судів, які розглядали його кримінальну справу, Європейський суд визнав необґрунтованою і відхилив відповідно до підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятими скарги заявника: за статтею 3 Конвенції на жорстоке поводження працівників міліції та його розслідування на національному рівні; за статтями 3 і 13 Конвенції на побутові умови тримання під вартою у Коростенській виправній колонії № 71, Райківській виправній колонії № 73 та Білоцерківській виправній колонії № 35; та за пунктом 1 статті 6 Конвенції на ствердженню несправедливості судового розгляду у його справі у зв'язку з використанням отриманих під тиском зізнавальних показань заявника;

Оголошує решту скарг у заяві неприйнятними;

Постановляє, що було порушено матеріальний аспект статті 3 Конвенції у зв'язку з жорстоким поводженням працівників міліції із заявником;

Постановляє, що було порушено процесуальний аспект статті 3 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування твердження заявника про жорстоке поводження працівників міліції на національному рівні;

Постановляє, що було порушено статті 3 і 13 Конвенції у зв'язку з неналежними побутовими умовами тримання заявника під вартою у Коростенській виправній колонії № 71, Райківській виправній колонії № 73 та Білоцерківській виправній колонії № 35 та відсутністю ефективного національного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;

Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з використанням отриманих під тиском зізнавальних показань заявника;

Постановляє, що: упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

12 000 (дванадцять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

2 760 (два тисячі сімсот шістьдесят) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості компенсації витрат на правову допомогу під час провадження у Суді (чиста присуджена сума має бути сплачена на банківський рахунок захисника заявника, панна Тарахалала);

30 (тридцять) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості компенсації поштових витрат;

із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

Відхилив решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.».

СПРАВА «ДОНЬОН ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF DOGNON v. UKRAINE)

(заява № 56470/18)

Стислий виклад рішення від 05 грудня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість цивільних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Розглянувши скарги заявниці, Європейський суд дійшов висновку, що тривалість цивільних проваджень у її справі була надмірною та не відповідала вимозі «розумного строку» і у заявниці не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з її скаргами. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що ця скарга свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень;

3. *Постановляє*, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці суму, зазначену у таблиці в додатку;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ЩЕРБАК ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SHCHERBAK AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 44689/10 та 3 інших)

Стислий виклад рішення від 19 грудня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінальних проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами та констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Вирішує*, що пані Людмила Іванівна Щербак, мати заявника у заяві №44689/10, має *locus standi* у провадженні;

3. *Оголошує* заяви прийнятними;

4. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень;

5. *Постановляє*, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

6. *Відхилив* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції у заяві № 44689/10.»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

Повідомлення Національної академії мистецтв України

Національна академія мистецтв України оголошує у квітні 2020 року проведення виборної сесії Загальних зборів і, згідно з її Статутом, повідомляє про наявність вакансій дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів у відповідних відділеннях:

№ за п.	Відділення	Кількість вакансій	
		дійсних членів (академіків)	членів-кореспондентів
1	образотворчого мистецтва	3	2
2	музичного мистецтва	2	3
3	театрального мистецтва	0	4
4	кіномистецтва	1	5
5	синтезу пластичних мистецтв	0	2
	секція естетики та культурології	1	1
6	теорії та історії мистецтв	0	4

Дійсними членами (академіками) НАМ України, відповідно до її Статуту, обираються вчені, митці з числа членів-кореспондентів НАМ України, які досягли значних успіхів у розвиткові та збагаченні української художньої культури, науковій, художній, педагогічній діяльності, мистецтвознавстві та культурології і створили визнані вітчизняною та світовою науковою спільнотою наукові школи, запропонували під-

хід до розв'язання наукових проблем, що мають велике теоретичне чи практичне значення, проводять активну наукову і громадську діяльність.

Членами-кореспондентами НАМ України обираються вчені, що мають науковий ступінь доктора наук, визнаний вітчизняною та світовою науковою спільнотою науковий доробок, розв'язали наукову проблему, що має вагоме теоретичне чи практичне значення, проводять активну наукову і громадську діяльність, діячі національного мистецтва України у творчому доробку яких є визначні твори мистецтва, досягли значних успіхів у створенні мистецтвознавчих та культурологічних праць, реалізації загально-мистецьких проєктів, програм, поєднують наукову, педагогічну та творчу діяльність.

Право висувати кандидатів у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти НАМ України із зазначених у повідомленні галузей науки і мистецтва надається дійсним членам (академікам), членам-кореспондентам НАМ України, вченим (науковим) радам наукових установ, атестованим відповідно до вимог Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», та вищих мистецьких навчальних закладів.

Висування кандидатів у дійсні члени (академіки) та члени-кореспонденти НАМ України і прийняття документів здійснюється протягом одного місяця з дня оприлюднення повідомлення про вибори.

По кожній рекомендованій кандидатурі кандидатом на обрання, установою чи організацією мають бути підготовлені такі документи й матеріали: подання (за рекомендацією дійсних членів (академіків) або членів-кореспондентів), подання та відповідно оформлені протокольні рішення (за рекомендацією вчених рад наукових установ або вищих мистецьких навчальних закладів), творча характеристика, особовий листок по обліку кадрів, автобіографія кандидата, 4 фотокартки (3 x 4 см) та 2 фото (10 x 15 см) кольорові, перелік наукових праць або основних творів, копії документів про освіту, наукові ступені, вчені та почесні звання, державні нагороди, альбом фоторепродукцій (тво-

рів образотворчого мистецтва, архітектури), творчих робіт, відео-аудіо матеріали музичних, сценічних та кінотворів, копії паспорту та ідентифікаційного коду, публікації у пресі й відгуки про наукові та творчі здобутки кандидата, заява кандидата на участь у конкурсі, згода кандидата на збір та обробку персональних даних, звіт кандидата про роботу за 3 роки (для кандидатів на заміщення вакансії дійсного члена (академіка)).

Невідповідність поданих документів зазначеним вимогам є підставою для недопущення кандидатури до обрання.

Зазначені документи та матеріали (в одному примірнику) надсилаються протягом одного місяця з дня оприлюднення цієї інформації за адресою: 01054, Київ-54, вул. Бульварно-Кудрявська, 20, Президія Національної академії мистецтв України (контактні телефони: 486-31-36, факс (044) 486-33-69).

Список висунутих та зареєстрованих кандидатів у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти НАМ України оприлюднюється на офіційному веб-сайті НАМ України та у засобах масової інформації не пізніше ніж за 15 днів до виборів.

Сесія Загальних зборів по виборах дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів НАМ України відбудеться згідно з Положенням «Про вибори до Національної академії мистецтв України», затвердженим Постановою Президії НАМ України.

Президент

Національної академії мистецтв України академік

А. В. ЧЕБИКІН

Головний учений секретар

Національної академії мистецтв України член-кореспондент

О. В. СКРИПНИК

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

відповідно до Закону України «Про вищу освіту»

оголошує конкурс на заміщення посад

Завідувача кафедри:

— психології та педагогіки (1).

Доцента кафедри:

— психології та педагогіки (3).

Термін подання документів — до 31 січня 2020 року.

За додатковою інформацією звертатися за електронною адресою на офіційному сайті університету <https://nupp.edu.ua/uk/diyalnist/osvita>. та за телефоном (0532) 57-32-03

Документи надсилати за адресою: 36011, м. Полтава, Першотравневий просп., 24

Повістка про виклик обвинуваченого

В провадженні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням Нічік Юлії Геннадівни, Марків Ганни Олександрівни у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України, та Якімчука Олександра Володимировича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області викликає обвинуваченого Якімчука Олександра Володимировича, 11.06.1971 року народження, останнє відоме зареєстроване місце проживання: м. Донецьк, пров. Кремлівський, 79, в судові засідання з розгляду кримінального провадження за його обвинуваченням у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судового провадження, яке відбудеться 27 січня 2020 року о 13 год. 15 хв. в приміщенні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області, за адресою: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2.

У разі неприбуття у судові засідання обвинувачений повинен повідомити суд про причини неявки, інакше судовий розгляд кримінального провадження здійснюватиметься за його відсутності. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Суддя О. В. Ільшєвич

ПРАТ СК «ПЗУ Україна» повідомляє, що вважаються втраченими такі бланки: обов'язково страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів **серія АМ:** 7297829, 7297839, 7709208, 7709217, 7705240, 9285327, 7277971, 5858026, 7724103, 7257626-7257633; **серія АК:** 9850036, 9850099, 9850045; **серія АQ:** 6680247; **Зелена Картка Вся система, Азербайджан:** 14488064; **добровільне страхування відповідальності за оплату наданих послуг під час поїздки за кордон:** 3170296, 3067679, 3111301, 3140605, 3140822, 3204774, 3248529, 3152050-3152054, 3067699-3067701, 3111303-3111305, 3140830-3140831, 3039080-3039084, 3177723-3177724, 3302615-3302616.

Приватний нотаріус Авдіївського

міського нотаріального округу

Василенко В. А. просить спадкоємців

померлого 09.01.2015 року

гр. Кошчєєва Євгена Семеновича,

01.10.1931 р.н., звернутися

для оформлення спадкових прав

на належне майно до нотаріальної

контори за адресою: Донецька обл.,

м. Авдіївка, вул. Комунальна, буд. № 4,

офіс № 1.

Вважати загубленими

«Свідоцтво на право власності» і «Свідоцтво на право плавання під державним прапором України» на ім'я Жовтяк Олександр Володимирович, корпус судна №buid24gxk900 «wayliner capri 2050», реєстраційний номер № 933326, ua 1518dn

Втрачене свідоцтво

про складення кваліфікаційного іспиту серії KB № 001115 від 09.10.2019 на ім'я Корнілов Лев Олександрович, **вважати недійсним.**

Телефони відділу реклами: (044) 253-55-09, факс 230-06-71. E-mail: adv@ukcc.com.ua

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Музична подорож
«Від Карпат до Альп»

У концерті взяла участь 10-річна скрипалька Ариша Бенецька. У супроводі Академічного симфонічного оркестру дівчинка виконала твір Arisha's waltz почесного диригента Курта Шміда

Фото зі сторінки Луганської обласної філармонії у фейсбуці

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

МИСТЕЦТВО. На Луганщині завжди чекають нових зустрічей з почесним диригентом Академічного симфонічного оркестру Луганської обласної філармонії Куртом Шмідом. Саме завдя-

ки його зусиллям луганські музики багато подорожують Європою. І новий концерт не став винятком — його назва «Від Карпат до Альп» передбачала символічну подорож для слухачів. Оркестр виконав твори чеських, австрійських та італійських композиторів. На присутніх чекали

приємні сюрпризи: участь юної скрипальки Ариши Бенецької, якій усього 10 років. У супроводі Академічного симфонічного оркестру дівчинка виконала твір Arisha's waltz Курта Шміда.

Як повідомляє обласне управління культури, національностей та релігій, Курт Шмід, як за-

вжди, активно спілкувався із серверодонецькою публікою, спускався в концертну залу, запрошував на танець сміливих слухачів. Усе це створювало неймовірну атмосферу в залі: слухачі стоячи бурхливими оплесками під вигуки «Браво!» проводжали всіх артистів.

Коли замість фарб — рослини

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ТВОРЧИСТЬ. Виставку об'ємних панно з рослин заслуженого майстра народної творчості України Ольги Літуса відкрито в Харківському художньому музеї. Усі, хто чув або добре знає і захоплюється творчістю майстрині, зможуть переконатися у неповторній красі флора-мозаїчних об'ємних панно «Сичі в гаю перекликались». Для їх створення Ольга Літус використала 14 видів рослин, вирощених в Україні. На кожній насінині, кожній кісточці — триколірний розпис.

Рукотворним дивом талановитої майстрині всі жителі Харкова та гості міста зможуть милуватися у виставковій залі музею впродовж цілого місяця.

Майстриня народної творчості Ольга Літус робить дивовижні об'ємні панно з рослин

Фото з сайту Харківської міськради

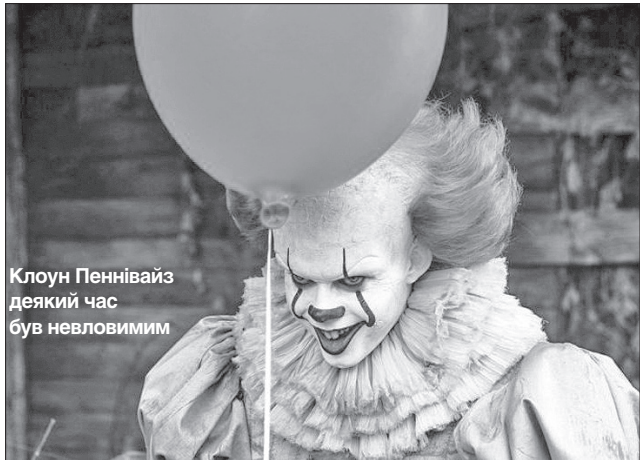
На Закарпатті клоун наводив жах на людей

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

НЕ СМІШНО! У різдвяні дні закарпатськими містами розгулював герой книжки Стівена Кінга «Воно» клоун Пеннівайз. Одягнувши маску і костюм, він несподівано вискакував зі схованки і лякав нічних перехожих. Клоун хоч й не вдавався до фізичного насилля, «жертви» доводилося дуже несолодко. Від несподіваної зустрічі людей охоплював жах, деякі падали на землю, не в змозі зрозуміти, що відбувається. Далеко не смішні витівки Пеннівайза було зафіксовано в містах Ужгород, Мукачево, Іршава. Потерпілі зверталися до правоохоронців, але ті вліяли зловмисника не могли.

Лише через кілька днів у Мукачеві поліцейським вдалося затримати зловісного клоуна. Ним виявився 21-річний житель одного із сіл Іршавського району. З'ясувалося, що Пеннівайз оприлюднював свої напади на людей на Ютуб-каналі для збільшення кількості переглядів. На рекламі, за його словами, заробляв по 30 тисяч гривень на місяць.

Діяння «клоуна» правоохоронці розслідують за ч. 2 ст. 300 Кримінального кодексу України. Вона передбачає відповідальність за виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості. Поки що у відеоматеріалах Пеннівайза культу насильства і жорстокості не виявлено. Такий висновок мистецтвознавчої і психологічної судової експертизи Закарпатського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС.

Клоун Пеннівайз деякий час був невловимим

Фото надав автор

Відчути Україну серцем

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ОЧИМА АМЕРИКАНКИ. Волонтерка Корпусу миру Ольга Беднарек приїхала на Черкащину зі США більш як рік тому, бо зацікавилася Україною. Оселилася в районному центрі Маньківка на Черкащині, як кажуть, у глибинці, аби краще пізнати життя українців. Маючи польське коріння, володіючи польською мовою, молода вчителька швидко засвоїла українську, тепер працює над поглибленням та вдосконаленням своїх мовних навичок.

Життя у провінційній Маньківці йде своїм звичаєм, розмірено й просто. Згадуючи Чикаго, де народилася, яке зовсім не схоже на її теперішнє місце

Волонтерка Ольга Беднарек із задоволенням передає свої знання українцям

проживання, волонтерка часом сумує за рідними, за звичним укладом великого міста. Проте нинішній етап розцінює як

дуже важливий. Викладаючи в місцевій школі англійську, вона й сама вчиться. Діти їй подобаються безпосередністю, бажан-

ням здобувати знання. Крім роботи в школі, вирішила взятися за ведення гуртка для місцевих бабусь, які також мають бажання спілкуватись англійською.

Ольга мріє про кар'єру дипломата. Розуміє, що шлях до цього лежить через наполегливу працю, зокрема й через спілкування з простими людьми, глибоке розуміння їхніх інтересів, знання різних мов.

Нерідко учасниці гуртка, які щочетверга приїжджають на заняття до будинку культури, після лінгвістичних вправ гуртом затягують українську пісню. Разом з ними охоче співає й молода волонтерка Ольга, дивуючись красі й мелодійності народного співу. Каже, що це допомагає відчувати Україну серцем.

Фото з сайту debaty.sumu.ua